

posavski

poština plačana pri pošti 8270 Krško

OBZORNİK

let 11 - številka 4 - cena 200 tolarjev - april 1998

Naš gost v v
UROŠ ŠERBEC

Uredništvo na obisku

KAPELE

**PODGANE V MENCINGERJEVI HIŠI
ALI BO KRŠKO DOŽIVELO PROMETNI INFARKT?**

Radanovič
Brežice

Černelčeva 5, Brežice, tel.: 0608/61-065

Generacija Golf

GOLF IV že od
2.300.000 SIT

POSAVSKI CENTER ZA
PERMANENTNO
IZOBRAŽEVANJE
Dalmatinova ulica 8,
8270 Krško

vabi k vpisu

v 1. in 3. letnik izrednega študija

- na VISOKI POSLOVNI ŠOLI
Ekonomске fakultete Ljubljana in

- na VISOKI UPRAVNI ŠOLI Ljubljana

Rok za zbiranje prijav je **petek, 14. maj 1998.**

Informacije in prijave:
POSAVSKI CENTER ZA PERMANENTNO
IZOBRAŽEVANJE KRŠKO,
Dalmatinova ulica 8, Krško,
tel.: 0608/22-677 ali 22-811,
vsak dan med 8. in 15. uro.

EUROPLIN d.o.o.

1420 TRBOVLJE
Opekarna 28a

Tel.: 0601/26 700
Fax: 0601/26 611

**NAMERAVATE NAPELJATI
CENTRALNO OGREVANJE V HIŠO,
STANOVANJE ALI BLOK?**

ŽELITE OGREVANJE NA PLIN?

**ŽELITE CENTRALNO OGREVANJE
BREZ DIMNIKA ALI SANIRATI ŽE
OBSTOJEČEGA?**

**BREZPLAČNO VAS OBIŠČEMO, SE SKUPAJ POGOVORIMO O
VAŠIH ŽELJAH, VAM SVETUJEMO IN IZVEDEMO:**

- IZDELAMO PROJEKTO DOKUMENTACIJO
- VODOVodne INSTALACIJE
- CENTRALNO OGREVANJE NA PLIN (ZEMELJSKI, PROPAN-BUTAN)
- ŠANACIJA DIMNIKA
- OSKRBA S PLINOM

POKLIČITE NAS!
0609/625 513

EVROELEKTRON

C. 4. julija 133 - KRŠKO - Tel./fax: 0608/34-970 - 21-570
Montaža in servis GSM: 041/660-926

BELA TEHNIKA

GLASBENI STOLPI

TV IN VIDEO APARATI

AVTOAKUSTIKA

AVTOALARMI GT

GSM OPREMA

(SAMO)VOLJA IZVOLJENIH

“Juhuhu! Državljan Republike Slovenije sem! Torej imam oblast v njej! In lahko jo izvajam tudi neposredno! Da, demokracija je - za mene še zlasti - neposredna! Na to se lahko zanesem. To mi jamčijo prav v institucijah, kot so vladna služba za lokalno samoupravo, ustavno sodišče, ministrstvo za okolje in prostor, ministrstvo za finance in pravna fakulteta. Ni nujno, vendar jaz sem jim hvaležen.”

Tako pravi slovenski državljani v brošuri “Neposredna demokracija”, ki sem jo pred časom po naključju dobil v roke. Še bolj zanimiv pa se mi zdi sodoben slovenski pregovor, ki se tudi nahaja v njej: “Vsak je svoje demokracije kovač, kovačnica pa je v souporabi.” To bo v praksi kar držalo, čeprav je v slovenski ustavi zapisano, da je Slovenija demokratična republika, pravna in socialna država vseh svojih državljanov in državljanov. V Sloveniji ima oblast ljudstvo, ki jo izvršuje neposredno.

In zakaj to pišem? K temu me je vzpodbudila parlamentarna razprava v državnem zboru, ko so predstavniki ljudstva razpravljali o predlogu odloka o razpisu referendumov in določitvi referendumskih območij za ustanovitev občin ter določitev oziroma spremembo njihovih območij in spremembo referendumov za spremembo imen in sedežev občin. Poslanke in poslanci so se na koncu odločili za 36 občin oziroma poizvedovalnih referendumov na teh območjih. Poleg 28 predlogov vlade in parlamentarne komisije za lokalno samoupravo, je državni zbor v krog izbrancev uvrstil še osem predlogov posameznih poslancev. To pa je bila tudi zadnja meja, ki jo je vladajoča koalicija še dopustila, ne glede na veljavna merila iz zakona o lokalni samoupravi.

Tudi tokrat se je pokazalo, da slovenski politično-glasovalni stroj deluje natanko tako, kot je zapisano v njegovi “servisni knjižici”, po domače povedano to pomeni neizprosno. Parlament je z večino glasov potrjeval predloge novih občin, ki niso izpolnjevali (tudi nobenih) pogojev, ali pa je zavračal predloge, ki so v celoti ali večinoma ustrezali predpisanim kriterijem. Vnovič se je namreč pokazalo volilcem že znano dejstvo, da je volja izvoljenih nad tistimi, ki so jih izvolili. Predstavniki ljudstva so še enkrat pozabili, da v Ljubljani niso samo zato, da bi sebi in stranki z vsčnimi potezami zagotavljali ponovno izvolitev, ampak da predvsem pametno vodijo državo. Včasih tudi z dejanji, ki ne bodo všeč čisto vsem.

Če sem že začel s slovenskim rekom, je prav, da tako tudi končan: “S pravico je kot z zdravjem - zavemo se ga šele, ko ga izgublamo.” Kdor tako razmišlja, nikoli ne reče: Kaj me pa briga!

Aleksander Gelb

Vsebina

- Naš gost-Uroš Šerbec... 5
- Anketa-kdo se boji NEK... 9
- Hočejo svoje občine... 10
- Obisk v Kapelah... 12
- Prometni infarkt grozi Krškemu... 15
- Podgane v Mencingerjevi hiši... 16
- Ropi v stanovanjih... 24
- Kolesarji KD Savaprojekt... 26
- Nevsakdanja obzorja... 28

Naslednja številka Posavskega obzornika bo izšla 26. maja 1998 (zaključek redakcije 19. maja).

POSAVSKI OBZORNIK izdaja Kulturno društvo Obzorje - Krško (predsednica Vida Ban). **Uredništvo:** Aleksander Gelb (glavni urednik), Silvester Mavsar (odgovorni urednik), Miloš Radosavljevič (tehnično urejanje), Boštjan Colarič (fotografija) in sodelavci. Grafična priprava: Dlan design, Tisk: Rabzelj Grafika, Krško
Naslov: Posavski obzornik, p.p. 288, 8270 Krško. **Uredništvo:** Strma pot 11, Krško, tel. in fax: 0608-20 320 (pon. - pet. od 9. - 13. ure).
Naročnina: cena posameznega izvoda - 200 tolarjev, naročnina za 12 številok s 20 % popustom - 1.920 tolarjev. ŽR: 51600 - 678 - 72359.

Posavski obzornik je vpisan v evidenco javnih glasil pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 1500. Časopis je proizvod informativne narave iz 13.točke tarifne številke 3 Zakona o prometnem davku, po kateri se plačuje 5- odstotni prometni davek.

Mreža

"Halo?" "Ja, prosim", "Zdravo, Majda tu." "Majda...hmmm, katera Majda?" "Se ne spomniš, pred pol leta sva se videla na zabavi v Sevnici." "Aha, ja, ja, že vem." "Kako si kaj?" "Dobro, pa ti?" "Kaj bo dobrega?" (najbrž nič, če se takrat na zabavi ni odzivala, ko sem hotel njeno telefonsko, zdaj pa ona mene kliče, ne vem, ne vem). "Imam en super posel zate, saj si še vedno na "sončni", a ne?" "Ja, seveda, ene stvari se pač ne spremenijo" (upam, da si se ti). "Kdaj imaš kaj časa, da prideš na sestanek?" (opala, nekaj se le spreminja). "Lahko jutri ob enih v Ajdovcu." "Super, se vidiva jutri." "Majda, kakšen posel je to?" (če je sploh posel, ali pa..., ne vem, ne vem). "Nič ti ne bom razlagala, samo škodilo bi, se vidiva jutri!" (kaj hudiča mi bo škodilo). "Ja, OK, jutri v Ajdovcu."

In naslednji dan vidim Majdo v Ajdovcu, vso bleščečo, uštimano. Zraven nje pa

sodelavec, v beli srajci, kravati in rekelcu, češ takšen boš tudi ti, če se nam boš pridružil. In potem, ko smo si izmenjali nekaj vljudnostnih fraz in na koncu zaključili, kako lepo vreme je danes, se vsedli za mizo in posel se je začel.

Majdin sodelavec je iz kovčka izvlekel lepe mape, v katerih je bilo na kupe potiskanega papirja ter dve plastični kartici. Eno plačilno-popustno, drugo le popustno, ki ti velja za popuste v tujini. Predvsem je bilo govora o popustu v hotelih (kjer sem spal trikrat v življenju), popustih na letalske vozovnice (z letalom se še nisem peljal), skratka zame sami uporabni popusti. In kje je posel, sem se vprašal in malo kasneje tudi njiju. Za začetek rabiš cca. 350 DEM, da postaneš član "mreže" in dobiš obe plastični kartici, s katerimi lahko seveda spet zapravljajš, ampak s popustom. In potem? Priporočajo, da si narediš seznam, na listu papirja, vseh znancev in neznancev ter jih pokličeš kot je Majda poklicala me-

ne in jim seveda nič ne razlagaš. Zdaj vem zakaj ne. In potem, ko (če) pridobiš nekje štiri "pajke" za v mrežo, se ti že povrne vloženih 350 DEM. Kasneje, ko se mreža tvojih podrejenih razširi, so govorili o takšnih številkah, da sem za nekaj časa padel v stanje zamaknenosti, jih gledal z izbuljenimi očmi in odprtimi usti.

In ko sem pregledal svoj seznam (in se spustil nazaj na realna tla), sem opazil, da so na njem sami znanci, ki ne vedo, kaj je to plus na banki (kakor tudi sam ne vem) in naj jim sedaj jaz "težim" za 350 mark. Ne, hvala. Ne, hvala Magna ETN, Eternety, Network 21, M Way in še kakšno lepo zveneče ime. Nočem ogromno denarja, nočem plastičnih kartic, nočem popustov in nočem magičnih čistil.

Kaj sploh hočem? Prav zdaj, sendvič s piščančjo posebno, brez popusta, prosim!

Boštjan Colarič

AXA 1995 d.o.o.

BITI DRUGAČEN, BITI BOLJŠI OD DRUGIH

Zanimivo podjetje z zanimivim imenom AXA 1995 d.o.o. je bilo ustanovljeno leta 1995, kar je razvidno že iz samega imena, ki je nastalo kot želja po simetričnem, kratkem imenu, drugačnem od imen drugih podjetij. Verjetno so prav s tem dosegli, da so med množico bolj razpoznavni.

Podjetje se je v začetku delovanja odločilo za delo na področju marketinga. Začeli so z organizacijo tiska in oglaševanja na reklamnih prtičkih piceriji, nato so dejavnost dopolnili še z zastopstvi in prodajo reklamnih artiklov, pri čemer so gledali na svoj osnovni moto - biti drugačen, biti boljši od drugih. Ves čas budno pazijo na kakovost izdelkov, katere prodajajo in tudi kakovost opravljenih storitev. Poleg prodaje in zastopstva reklamnih artiklov pa so oktobra 1996 pričeli s predvajanjem videostrani, na kabelskem sistemu v Sevnici.

"Ker stanujemo in delamo v Sevnici, smo na podlagi izkušenj iz sosednjih Radeč, kjer imajo že dlje časa vzpostavljeno predvajanje videostrani, želeli tovrstno reklamiranje oživiti tudi na našem kabelskem sistemu. Na začetku je imel ta sistem približno 750 priključkov, sedaj pa je program viden že na več kot 1.600 priključkih in pokriva praktično celotni center Sevnice z okolico ter seže do Loke pri Zidanem Mostu," se svojih začetkov spominjajo v podjetju AXA 1995 d.o.o.

Interni kanal vidi približno sedem tisoč gledalcev po domovih, s pomočjo TV servisa Marjan Majcen iz Sevnice pa so namestili televizor tudi v čakalnici sevnškega zdravstvenega doma in železniške postaje. Pri tem so združili prijetno s koristnim, saj so povečali gledanost internega kanala ter olajšali čakanje na zdravnika ali vlak. Večji del časa na internem kanalu zavzemajo reklamna sporočila podjetij, poleg tega pa zaradi povečanja zanimanja gledalcev za ogled videostrani predvajajo tudi ostala obvestila, male oglase, športne rezultate, vožni red vlakov in razpored zdravnikov. S pomočjo podjetij, ki oglašujejo, pripravijo vsak teden nagradno vprašanje za gledalce, med tri izžrebance pa praviloma razdelijo nagrade v vrednosti okoli 10 tisočakov.

Na začetku letošnjega leta so s pomočjo dolgoletnega televizijskega snemalca Francija Pavkoviča pripravili vsak teden več kot uro programa, v katerem so predvajali eno ali več kulturnih prireditev, ki so se dogajale v sevnški občini. Po

stikih z gledalci so ugotovili, da so bili vsi zadovoljni in prijetno presenečeni, vendar pa so morali zaradi relativno visokih stroškov snemanja, montaže in predvajanje s tovrstnimi aktivnostmi prekiniti. Upajo, da bodo uspeli pridobiti potrebna sredstva za predvajanje vsaj ene ure "živega" programa ter tako še bolj ugoditi željam gledalcev. In za konec še čisto sveža novica, ki je tokrat prvič objavljena: v kratkem se bo interni kanal preimenoval v KANAL 2000.

GLEJTE OGLAŠUJTE
KANAL
AXA 1995

S Celjem postati evropski prvak

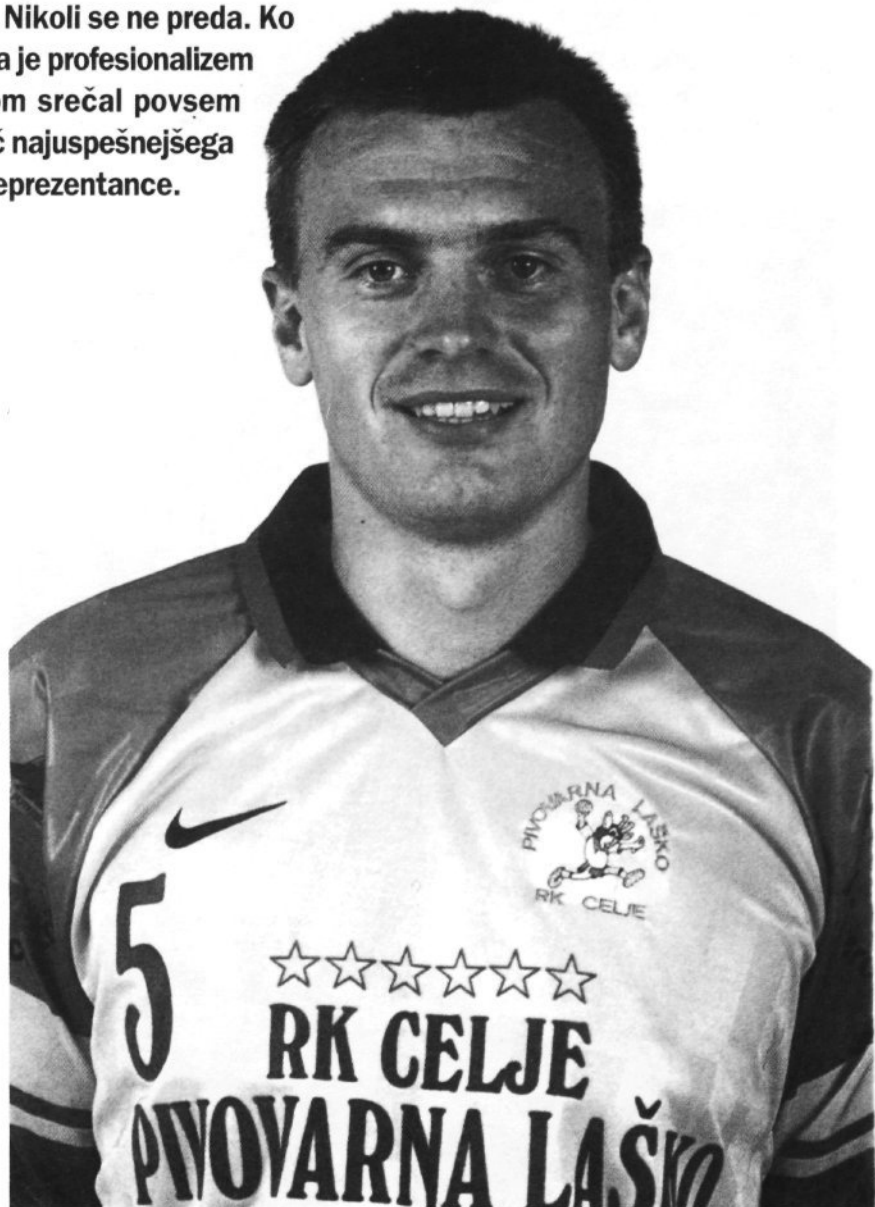
ŠERBEC

Če človek hoče uspeti kot vrhunski športnik, mora imeti v sebi talent in seveda željo po uspehu, ki ga žene naprej. Nikoli se ne preda. Ko pridejo težki trenutki, vztraja. Zaveda se, da je profesionalizem veliko garanje. Čeprav se je z roketom srečal povsem naključno, je uspel. Danes je kapetan daleč najuspešnejšega rokometnega kluba v Sloveniji in državne reprezentance.

V zgodnji mladosti nisem razmišljal, da se bom posvetil rokometu. Vse se je zgodilo slučajno. V Brestanici smo pretežno igrali nogomet in košarko, rokomet pa bolj malo. To je specifičen šport, ki ga ne more vsakdo igrati. Ko sem bil v sedmem razredu, je na našo šolo prišel Oki (Oskar Kovač, op.a.), ki nas je testiral in začeli smo igrati. Povabil nas je v klub oziroma v Leskovec in tako se je začelo. Prav Oki je absoluten "krivec" za mojo športno pot, saj do takrat o rokometu nisem veliko vedel. Vozil nas je na treninge, nas spoznaval z rokometnimi tehnikami, lahko pa bi tudi rekel, da nam je bil drugi oče. Vedno nam je znal pomagati in mislim, da je on najbolj zaslužen, da sem spoznal rokomet, ga vzljubil in v njem tudi ostal.

Za popolno predanost športu je potreben denar. Je na začetku športne poti potrebna tudi podpora družine, tako finančna kot moralna?

V krškem rokometu smo začeli takorekoč iz nič. Denarja nikoli ni bilo, pa tudi delalo se ni ne vem kako profesionalno. Seveda je bilo pomembno, da so me doma podpirali, predvsem je bilo veliko razumevanja, ki ga najbolj potrebuješ. Pri nas nismo bili nikoli športna družina, zato je bilo to nekaj novega. Ker me skoraj nič ni bilo doma, je bilo tudi za starše težko, vendar so se s tem sprijaznili in pustili, da delam to, kar sem si tudi najbolj želel. Oče je ves čas spremljal mojo rokometno pot, verjel je vame, pa čeprav tega javno ni pokazal. Še danes se veseli mojih uspehov in me seveda pri tem podpira.

Danes je Celje rokometno mesto, kar se najlepše vidi ob evropskih tekmah.

Vzdušje se že dva tedna prej stopnjuje, vsi govorijo o tem, na ulici, kavarnah, kjer te ustavljajo in sprašujejo. Celjani so res del rokometu in rokomet je del Celjanov, ki jih po rokometu tudi drugod poznajo. Ljudje hodijo na tekme in nekako živijo za nas.

Kariero ste nadaljevali najprej v Velenju, nato je sledilo Celje. Vsakemu rokometašu bi bilo danes v ponos igrati v ekipi Pivovarne Laško, ki pa takrat še ni bila povsem v vrhu. Kako se spominjate svojih začetkov v mestu ob Savinji in kako je danes?

Do takrat je Celje dosti let životarilo v drugi ligi. Potem je prišel sponzor, ki je klub dvignil na evropsko raven. Dali so denar, pokupili najboljše igralce v Sloveniji, začeli tako rekoč iz nič in dosegli takšen nivo, v katerem je res užitek igrati. Zelo sem ponosen na to, da sem v klubu od samega začetka, da sem pomagal graditi ta uspeh. Klub ima danes evropski ugled in zagotovo si vsak želi igrati v tej ekipi. Danes je Celje rokometno mesto, kar se najlepše vidi ob evropskih tekmah. Vzdušje se že dva tedna prej stopnjuje, vsi govorijo o tem, na ulici, kavarnah, kjer te ustavljajo in sprašujejo. Celjani so res del rokometu in rokomet je del Celjanov, ki jih po rokometu tudi drugod poznajo. Ljudje hodijo na tekme in nekako živijo za nas. Ne morem pa tega reči za Celje kot mesto, ki ima zelo mačehovski odnos do kluba. Za klub ni dena-

rja, češ, saj imate sponzorja. Še vedno smo najemnik v Golovcu in če je kakšen sejem, moramo takoj ven. Zaenkrat rešuje vso problematiko Pivovarna Laško z vlaganjem svojega denarja in se teje razmere toliko ne poznajo.

Koliko časa še nameravate igrati v Celju in ali že razmišljate o odhodu v tujino? Boste še kdaj zaigrali v krškem dresu?

Letos mi poteče pogodba, ki jo vsako leto podaljšujem. Zaenkrat so zadovoljni z menoj in jaz z njimi. Ne vidim razloga, da bi razmišljal o odhodu, zato ostajam v Pivovarni Laško, dokler bodo ambicije takšne, in sicer vrh Evrope. V klubu so profesionalni in korektni odnosi, saj kar se dogovoriš, to dobiš. Vse je urejeno, redno, problemov ni in tako se lahko resnično osredotočimo samo na rokomet. Tujina me sicer zanima kot še višji cilj, čeprav mislim, da s Pivovarno še nismo dokončali posla. Prepričan sem, da smo še sposobni postati evropski prvak. Zato tudi ostajam v Celju, ki me zaenkrat v celoti zadovoljuje. Moj cilj je še vedno s Celjem postati evropski prvak.

Kar se tiče krškega kluba, se še vedno zavedam, od kod sem doma, še vedno me vežejo prijateljske vezi in zato si včasih zaželim, da bi jo, pa čeprav na koncu kariere, zaključil tam, kjer sem jo pričel. O tem zaenkrat še ne razmišljam, saj upam, da bo moje igranje še nekaj časa trajalo in tudi moje ambicije so zaenkrat še velike. Želim si in upam, čeprav je težko izvedljivo, da bi se vsi nekdanji igralci, ki trenutno igramo zunaj, dobili z enim domačim trenerjem in še enkrat zaigrali skupaj. Ne izključujem možnosti, da se enkrat vrnem.

Po zadnji evropski tekmi s hrvaškim prvakom ste bili vidno razočarani. Celjski rokometni "stroj" je na najpomembnejši tekmi sezone zatajil. Kje so vzroki?

Hrvaški Badel je izkušena ekipa tudi izven igrišča. Ne bom rekel, da gre za podkupovanje, zagotovo pa se izvaja določen vpliv na sodnike, funkcionarje, delegate. Mislim, da ima Badel tako postavbo, ki to urejuje izven igrišča, in so pri tem tudi uspešni. Pri nas pa se tovrstnih zadev ne poslužujejo oziroma menimo, da se s pošteno igro lahko vedno zmagata. Hrvati so to tekmo dobili na psihološkem planu. Morda smo se mi malo preveč zanašali, da smo boljši, mediji so pisali o tem, kako smo kvalitetnejši, ampak to ne igra in ne šteje na igrišču. Seveda je bila prisotna tudi trema, saj ko prideš v Zagreb pred deset tisoč ljudi, so vsi proti tebi. Zanje nisi nasprotnik, prej sovražnik. In v takšnem vzdušju res ni lahko in ne prijetno igrati. Rokomet pa je igra sedmih igralcev in če dva ali trije "zatajijo", ne moreš zmagati. Na žalost se nam je to zgodilo na najbolj pomembni tekmi, tako pač je in sedaj tega ne moremo spremeniti.

Velika pozornost športne javnosti je namenjena prav tekmam Pivovarne Laško. Mediji ob zmagah pišejo slavospeve, ob porazih pa so nepopustljivi. Zato prihaja včasih tudi konfliktnih situacij.

Celje je še vedno v nekem smislu provincijski klub, ker ni v Ljubljani, večina časopisov pa izhaja prav tam. Novinarji, ki so večinoma ljubljanski, nas mimogrede primerjajo tudi z Olimpijo. Mislim pa, da je v veliki meri že prisotna slovenska nevoščljivost. Ko so uspehi, je vse normalno, v nasprotnem pa te za najmanjšo napako popolnoma popljujejo. Če je kritika, naj bo objektivna, in naj se najde mesto tudi za pohvalo, ko si to zaslužimo. Sploh pa je tako, da smo domači igralci v medijih, lahko bi rekli, nezaželeni, neatraktivni. Večinoma se piše o tujcih, ki morajo biti prijazni z novinarji. Do medijev še zdaleč nimam negativnega odnosa. Če so korektni, sem korekten tudi jaz do njih in si vzamem čas za izjavo ali intervju. Tu ni problema, ki pa nastane, če začne nekdo to izrabljati in piše skoraj striktno proti tebi. V takšnih primerih res ni več poti nazaj.

Posavski roket ima kar tri prvoligaške ekipe, ki pa sožal v spodnjem delu prvenstvene lestvice. Kako to komentirate?

Dejansko je res, na žalost, posavski roket v krizi, čeprav bi ob treh prvoligaših lahko rekli, da to ni res. Sevnica bo namreč letos izpadla, Krško pa nekako životari že vsa leta. Kolikor sem seznanjen, je finančna situacija slaba, čeprav se pokažejo svetli, a kratki trenutki. Tudi s samo roketno politiko v Krškem se ne strinjam, predvsem z nakupi tujih igralcev. Vsa pohvala Mirku Bašiču, ki je prvi, ki je upravičil svojo igro v Krškem, ostali pa še zdaleč ne. Te igralce je potrebno plačati, dati jim moraš stanovanje in dobro vemo, da v samem kraju situacija ni rožnata. Domači igralci igrajo zastoj zato, da potem trije dobivajo denar. V Krškem dobrih igralcev ni nikoli primanjkovalo, kolikor vidimo, jih polovica igra v Dobovi. Že samo z domačimi igralci bi lahko naredili zelo dobro ekipo, pa tudi z bolj zdravo sredino. V Krškem je tudi rokometnih strokovnjakov in trenerjev, ki bi bili najbrž še vedno pripravljeni delati v domačem klubu. Če bi lahko kaj rekli, bi svetoval prav to, da naj se obrnejo na domače moči, saj podmladka je bilo vedno dovolj. Žal pa trenutno vsi želijo na hitro narediti rezultat in zato kupujejo tuje igralce, ne glede na njihove sposobnosti. To je postalo kar pravilo, kar pa je velika znota.

Govorite o dragih nakupih tujih igralcev, ki so po denarni plati zagotovo trn v peti domačih igralcev. Zakaj se to dogaja?

Danes se vse vrti okoli denarja. V klub pridejo kupljeni igralci, ki seveda ne igrajo zastoj, domači igralci, še posebej mladi, pa se ob tem sprašujejo,

zakaj niso plačani tudi oni? Tako se to začne. Če bi igrali samo domači, bi vsak dobil nekaj malega. Še vedno bi tudi "jamrali", ampak najprej je potrebno nekaj pokazati, se dokazati, potem pa se lahko tržiš. Podobna situacija je tako v Celju kot tudi v drugih klubih. Osemnajstletnik si najprej želi nastopiti v prvi ekipi, nato sprašuje o denarju, šele potem pa razmišlja o svoji igri. Ta vrstni red je potrebno obrniti. Nihče te ne bo vzel, če nisi še nič pokazal. V tem duhu je potrebno vzgajati že mlade igralce. Konec koncev je vseeno, če si osmi ali deseti na lestvici, ni pa vseeno, če si osmi s tujci ali deseti z domačimi igralci. Bistveno je, da igrajo domači igralci, ki se tako kalijo, in prepričan sem, da bi se to v krškem primeru tudi obrestovalo. Postali bili zelo dobra ekipa. Čeprav ne poznam vseh ljudi, ki so v trenutni krški rokometni upravi, mislim, da bi se ta morala okrepiti z ljudmi, ki bi bili pripravljeni strokovno in s srcem delati, urediti

V Krškem dobrih igralcev ni nikoli primanjkovalo, kolikor vidimo, jih polovica igra v Dobovi. Že samo z domačimi igralci bi lahko naredili zelo dobro ekipo, pa tudi z bolj zdravo sredino.

tudi finančne probleme, kajti samo mesto Krško ni takšno, da ne bi podpiralo dobrega kluba. In med športi z žogo je roketni šport številka ena.

V letošnjem domačem prvenstvu ste izgubili samo eno tekmo in še to prav proti ekipi Krškega. Znano je, da porazi ne prinašajo prvenstvenih točk, pa tudi v denarnicah igralcev se poznajo. Ali to drži?

Igralci imamo premije za osvojen naslov in pokal, ki jih dobimo na koncu, ko to osvojimo. Za vsako izgubljeno tekmo nam odbijejo kar petino premije. To je kazen in tako se je zgodilo tudi pri porazu s Krškimi. Bil je pač slab dan, a zdaleč od tega, da bi kdo pomislil, da je bila tekma prodana. Celje se s takšnimi zadevami ne ukvarja in se tudi ne želi, kajti to ne bi bilo v čast klubu. Fantje so slabo igrali, Krško pa je igralo takšno tekmo, ki jo bo težko ponovilo. Krčani so zaslužno zmagali in ni nobene črne pike nad tisto zmago, ki so jo dobili v pošteni borbi. Tudi pri drugih klubih opažam, da jih tekme s Pivovarno Laško dodatno motivirajo. Pokažejo veliko več zagnanosti, borbenosti in strategije. Takšnih tekem bi moralo biti več.

Aleksander GELB
Foto: Boštjan COLARIČ
in arhiv RK Celje Pivovarna Laško

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

Kot smo v pretekli številki zapisali, vam bomo predstavili celoten **ŽIVLJENJSKI KROG** zavarovalnice **TRIGLAV**.

Hkrati s to napovedjo velja pred vsemi predstaviti **ŽIVLJENJSKO ZAVAROVANJE**.

S sklenitvijo **ŽIVLJENJSKEGA ZAVAROVANJA** se zavarovanec obvezuje, da bo določeno časovno obdobje v rednih obrokih plačeval zavarovalno premijo. To časovno obdobje je lahko dolgo 25 in več let, ne more pa biti krajše od 5 let. Najpogostejša so zavarovanja z devizno klavzulo, kar pomeni, da so tako premija kot zavarovalna vsota v tolarški protivrednosti izbrane devizne valute. Ob doživetju (torej po poteku zavarovalne dobe) zavarovalnica izplača zavarovancu dogovorjeno zavarovalno vsoto in **DOBIČEK**, ustvarjen z življenjskim zavarovanjem. V primeru smrti zavarovanca pred iztekom zavarovalne dobe pa zavarovalnica izplača zavarovalnino in do tedaj ustvarjen dobiček tisti osebi, ki jo je zavarovanec določil na svoji zavarovalni polici.

Življenjskemu zavarovanju lahko dodate tudi nezgodno zavarovanje, pri čemer takšno mešano zavarovanje ohrani vse značilnosti življenjskega, le da je zavarovanec (ali oseba, ki jo je določil na zavarovalni polici) upravičen tudi do izplačila dogovorjenih zavarovalnih vsot v primeru nezgodne smrti, delne ali popolne invalidnosti terčasne delovne nesposobnosti, ki je nastala zaradi nezgode. S kombinacijo življenjskega in nezgodnega zavarovanja se je torej mogoče dobro zavarovati pred nepredvidenimi dogodki, ki nam lahko otežijo življenje, in hkrati varno naložiti denar, ki ga bomo potrebovali kasneje.

Pri življenjskih zavarovanjih je še posebej pomembno, pri kako dobri in trdni zavarovalnici ste zavarovanje sklenili. Že sama zakonodaja skrbi za varnost takšnih zavarovanj, saj zavarovalnici nalaga vama investicijsko politiko, poleg tega pa se vsa sredstva življenjskih zavarovanj vodijo na posebnem računu zavarovalnice, s katerega ni mogoče pokrivati izgub drugih zavarovalnih vrst in ki tudi v primeru stečaja ne zapade v stečajno maso. Vseeno pa lahko trdimo, da je za sklenitev življenjskega zavarovanja najbolje izbrati močno in trdno zavarovalnico z dolgoletno tradicijo, kakšna je zavarovalnica Triglav.

PRIMER 1: Ste moški star 35 let. Želite se življenjsko zavarovati za zavarovalno vsoto 20.000 DEM in zavarovalno dobo 15 let. Poleg življenjskega zavarovanja pa želite skleniti še dodatno nezgodno zavarovanje za primer nezgodne smrti v višini 50.000 DEM, za primer trajne invalidnosti 100.000 DEM ter za dnevno odškodnino za primerčasne delovne nesposobnosti 10 DEM. Za celotno zavarovanje boste plačevali 128 DEM mesečne zavarovalne premije v tolarški protivrednosti; od tega 103 DEM za življenjsko in 25 DEM za dodatno nezgodno zavarovanje.

PRIMER 2: Ste ženska, stara 28 let. Skupaj z možem, ki jih ima 32, se želite življenjsko zavarovati za zavarovalno vsoto 40.000 DEM za obdobje 20 let. Poleg vzajemnega življenjskega zavarovanja želite skleniti tudi dodatno nezgodno zavarovanje, in sicer vsak po 70.000 DEM za primer smrti, vsak po 140.000 DEM za primer trajne invalidnosti, ter vsak po 15 DEM dnevne odškodnine začasno delovno nesposobnost. Mesečna premija vzajemnega življenjskega zavarovanja znaša 147 DEM, za dodatno nezgodno zavarovanje za oba zakonca skupaj pa 70 DEM v tolarški protivrednosti.

OBIŠČITE NAS! POISKALI BOMO OBLIKO ZAVAROVANJA, KIVAM BO ODGOVARJALA.

Zavarovalnica Triglav, d.d. OE Krško

Anketa

KDO SE (ŠE) BOJI NUKLEARKE?

anketa

Anica Dernač, podjetnica iz Sevnice: "Ko slišim za JE, vedno pomislim na nesrečo. Če je prišlo sevanje od Černobila do sem, potem tu, v primeru, da pride do katastrofe, nimamo šans, da preživimo. Lahko bi imeli cenejšo električno energijo. Bilo bi prav, glede na to, da je v tem koncu veliko rakavih obolenj (pljuča, dojke),

da bi NEK sredstva odvajala za graditev počitniških kapacitet, ki bi bile namenjene otrokom skozi vse leto."

Drago Petakovič, podjetnik iz Krškega: "Nuklearke kot take se res ne bojim, saj je varnost odvisna predvsem od ljudi, ki delajo v njej. Nekoliko me skrbi mentaliteta ljudi na našem področju, saj je ekološka zaveza očitno na nižji ravni kot drugje v Sloveniji. Če pa že dobimo denar zaradi ogroženosti, bi ga morali nameniti npr. za pokritje stroškov počitnic otrok iz revnih družin. Pred nadaljnjimi odločitvami, bi morali ugotoviti, koliko je bilo tega denarja doslej in za kakšne namene je bil uporabljen."

ni npr. za pokritje stroškov počitnic otrok iz revnih družin. Pred nadaljnjimi odločitvami, bi morali ugotoviti, koliko je bilo tega denarja doslej in za kakšne namene je bil uporabljen."

Matjaž Vraničar, varnostni inženir iz Sevnice: "Ni me strah nuklearke, ker jim zaupam, saj so se te stvari resno lotili. Moti me, ker nam Hrvati ne plačujejo električne energije. Mislim, da bi jim morali nameniti sankcije z odklopi električne energije. Morali bi dobiti tudi del radioaktivnih odpadkov. V Posavju, ki je najbolj ogro-

ženo od NEK, bi naj bi znižali ceno električne energije. Morali bi izkoristiti paro, ki uhaja v zrak in je neizkoriščena."

Anica Mižigoj, višja medicinska sestra iz Brežic: "Z zdravstvenega vidika menim, da tu živi precej ogroženega prebivalstva. Čeprav imamo premalo natančnih statističnih podatkov, pri delu opažam, da je v tem prostoru morda res preveč rakastih obolenj, kar se bo lahko še bolj pokazalo. Ljudje okoli nuklearke so upravičeni do sredstev, ki bi se namenjala za šolstvo in zdravstvo. Sedaj jih dobi samo krška občina, čeprav so do tega upravičene vse tri."

Sedaj jih dobi samo krška občina, čeprav so do tega upravičene vse tri."

Jaka Lapuh, turistični referent iz Brežic: "Jedrskie elektrarne me ni strah, ker verjamem, da je zgrajena po svetovnih standardih. Imel sem tudi možnost govoriti z direktorjem WANO (svetovnega združenja JE) iz Atlante in ta mi je povedal, da je naša elektrarna ena najvarnejših v svetu. Ne pričakujem, da bi imel

od elektrarne kakršnokoli korist, ker živim v njeni bližini. Potem bi lahko vsi, ki živijo v bližini okolju nevarnih tovarn, zahtevali odškodnino."

Jožica Filipčič iz Globokega, lastnica trgovine Biodom: "Menim, da vsak človek razmišlja o tem, kaj se lahko zgodi v JE. Ni hče si ne želi posledic, kakršne so bile pri nesreči v Černobilu. Dobro bi bilo, da bi bili bolj obveščeni o varnosti v JE. Glede na to, da živimo v ožjem krogu JE, bi nam lahko ponudili

kakšne ugodnosti, npr. cenejšo elektriko ali pa sredstva namenili brežiški bolnišnici za nakup naprav za zdravljenje pljučnega raka ali raka na dojki."

Simon Novak iz Krškega, zaposlen v APP Krško: "Menim, da jedrska elektrarna ne predstavlja nevarnosti za okolico. Obratovati mora, saj nudi zaposlitev velikemu številu prebivalcev. Slišal sem, da država odvaja nek denar občini, vendar od tega osebno še nisem imel koristi. Mislim, da bi lahko JE bolje izkoristili v pogajanjih s Hrvaško okoli nerešenih meja."

izkoristili v pogajanjih s Hrvaško okoli nerešenih meja."

Boris Urbanica, podjetnik iz Krškega: "Jedrskie elektrarne me ni strah, saj obratuje že dobrih petnajst let in vsaj javno o problemih ni bilo slišati. O varnosti NEK ne dvomim, saj jo vodi visokousposobljen kader. Glede na to, da elektrarna predstavlja veliko obremenitev za okolje in ljudi v času obratovanja

in tudi kasneje, bi morala širša javnost poskrbeti za našo regijo. V neposredni bližini JE bi morali imeti zastoj elektriko in odvajati nižje davke."

Vsako leto se ob tem času obudijo vprašanja v zvezi z (ne)varnostjo delovanja jedrskih elektrarn, saj je konec marca obletnica prve večje nesreče (JE Otok treh milj v ZDA, 1979) in konec aprila največje nesreče na jedrskih elektrarnah sploh (JE Černobil v Ukrajini, 1986). Ker živimo v bližini nuklearke in tudi vse večjega odlagališča goriva ter jedrskih odpadkov, so oziroma bi nam morala biti vprašanja vpliva elektrarne na okolico toliko bolj pomembna. Medtem ko so nasprotovanja obratovanju neka-ko potihnili, pa so vse glasnejše zahteve po renti. Državni poslanec Branko Kelemina je celo začel zbirati podpise v podporo svojemu predlogu zakona o renti iz NE Krško, po katerem naj bi "plačilo za strah in razvrednotenje prostora" razdelili med vse posavske občine. Kolikšen je pravzaprav ta strah in kako naj bo poplačan?

Pripravil: Boštjan Colarič

Senovo in Dobova HOČEJO SVOJO

V Sloveniji je bilo pred drugo svetovno vojno kar 450 občin, po vojni pa le še 60. Danes jih je 147, pred koncem leta pa jih bomo imeli verjetno že preko 180. Med njimi pa zagotovo (še) ne bo občin Senovo in Dobova, ki si to želita. Bo več (politične) volje in tudi sreče čez štiri leta?

Anton Petrovič,
predsednik KS Senovo

V Krajevni skupnosti Senovo se je ideja o ustanovitvi samostojne občine porodila že v letu 1996, v lanskem letu pa so pričeli s postopki, ki jih določa zakon o lokalni samoupravi in zakona o postopku za ustanovitev občin ter za določitev njihovih območij. Ta predvideva, da lahko Svet KS poda predlog za začetek postopka za ustanovitev nove občine. Vlada, ki se je do vseh predlogov tudi predhodno opredelila, je predlogu Senovčanov dodala še naselja v KS Koprivnica, Brestanica in Rožno-Prekladol. Predlog je bil na zborih krajanov absolutno zavrnjen, pa tudi krški občinski svet se ni pozitivno opredelil do vladnega predloga. Sprejel je le odločitev krajanov KS Senovo o izločitvi iz občine Krško, hkrati pa se zavezal, da bo spoštoval izid referenduma, s katerim se bodo krajan KS Senovo na demokratičen način izrazili za ali proti ustanovitvi nove občine Senovo.

Senovčani so bili pred časom najprej prijetno presenečeni, ko so iz medijev izvedeli, da so uvrščeni na seznam bodočih občin, čez čas pa je sledilo razočaranje, kajti o predlogu Senovega ni bilo ne duha ne sluha. Njihova odločitev naj bi bila po mnenju vlade

v nasprotju z voljo krajanov, pa čeprav se je na zborih pokazala absolutna podpora temu predlogu. Ves čas so se tudi zavedali, da ne izpolnjujejo pogoja pet tisoč prebivalcev, zato jih je odločitev državnega zbo-

Branko Janc: SENOVČANE ABSOLUTNO RAZUMEM!

To, kar se dogaja v Sloveniji okrog ustanavljanja novih občin je z vidika nedorečenosti financiranja in same organizacije občin popolnoma zgrešen projekt, ki bo pripeljal do absurda. V prejšnjem mandatu je to na silo delala SKD, sedaj pa tudi SLS, kar se je pokazalo pri glasovanju o nekaterih občinah, ki nimajo niti tisoč prebivalcev oziroma osnovnih pogojev za ustanovitev občine po zakonu o lokalni samoupravi in zakonu o ustanovitvi občin. Zato sem glasoval proti razpisu odloku o razpisu referendumov za ustanovitev občin, ker ta ni v skladu z zakonom.

Kar se tiče občine Senovo sem podprl predlog SDS za ožje območje in tudi ni razloga, razen da ne izpolnjuje vseh pogojev za ustanovitev, da ne bi podprl

predloga za to občino. Čeprav razumem ambicije skupine, ki je pripravila predlog za ustanovitev lastne občine, pa je potrebno vedeti, da je občina Krško v obstoječih mejah po porabi na glavo prebivalca med vodilnimi slovenskimi občinami, predvsem na račun Sklada stavbnih zemljišč. Zato se je ob tem potrebno zavedati tudi dejstva, da se bo poraba na število prebivalcev bistveno zmanjšala v mejah novonastale občine. To morajo vedeti ljudje na Senovem, v Kališevcu, na Loščah in tako naprej.

Ideja o ustanovitvi občine Senovo je rezultat neurejenega odnosa med županom oziroma občinsko upravo in upravo krajevne skupnosti. Mislim, da se te stvari lahko absolutno rešijo, čeprav v občinskem svetu nismo uspeli s predlogom o podelitvi večjih pristojnosti krajevnim skupnostim. Od tu izhajajo osnovne zamere in zato Senovčane absolutno razumem. Te razmere lahko na drug temelj postavijo volitve '98.

OBČINO INPIKA!

ra hudo razburila. Čutijo se prikrajšane, saj so se predlogi po njihovem mnenju delili na prvo in drugo kategorijo. Zato so bodo pritožili na postopek, preko eno od opozicijskih strank pa bodo poskušali vložiti interpelacijo zoper ministra Grafenauerja.

V lanskem letu je bil tudi v KS Dobovi sprejeta pobuda o ustanovitvi lastne občine, ki je niti občinski svet niti vlada nista podprla. Še posebej pa so bili Dobovčani ogorčeni nad odločitvijo državnega zbora, ki je po njihovem mnenju sprejel vrsto predlogov za ustanovitev nove občine, celo z manj prebivalci, kot jih živi v Dobovi. In prav zaradi tega so se odločili za ustavni spor, ne glede na to odločitev pa upajo, da bodo imeli vsaj čez štiri leta več sreče!

Miha Škvarč,
predsednik KS Dobova

Aleksander GELB

Jože Avšič: IZGLASOVANI TUDI NEMOGOČI PREDLOGI

Kot poslanec v državnem zboru se moram ravnati po volji svoje volilne baze, vendar pa je potrebno sočasno ob izločitvi dveh krajevnih skupnosti, in sicer Dobove in Čateža, upoštevati tudi voljo vseh krajevnih skupnosti v brežiški občini, ki predstavljajo tudi volilni okraj. Ker je bilo tudi glasovanje v občinskem svetu odklonilno za oba predloga, je to zame pomenilo testiranje celotne volje prebivalcev občine, saj se je tako izrazil interes po skupni in teritorialno nesprmenjeni občini. Nihče mi ne more očitati, da sem vodil kakšne posebne politične aktivnosti proti ustanavljanju novih občin, kajti do tega vprašanja se med krajani nisem opredeljeval.

Poudariti je potrebno, da sem se v državnem zboru vključil na stran tistih, ki so povsem nasprotavali obravnavi predlogov za ustanavljanje občin v Sloveniji. Dogodki izpred štirih let so namreč potrdili, da je predvsem nedorečen sistem financiranja botroval k eksploziji občin, ki pa so tudi ekonomsko pre-

šibke in nedorasle nalogam, ki so v pristojnosti občin. To se bo lahko pokazalo po nekaj letih delovanja teh novih občin.

Zato sem v državnem zboru zelo nasprotoval ustanavljanju novih občin, pri obeh "brežiških" predlogih sem se vzdržal glasovanja, pa tudi pri predlogu za Senovo, ki se mi je pri obravnavi zdel enakovreden. O odloku o ustanovitvi novih občin pa sem glasoval proti. Res se je zgodilo to, da so nekateri strankarski interesi in posamezni lobiji pripeljali točno do tega, česar sem se najbolj bal. In s tega vidika se je našim trem predlogom zgodila krivica. Res pa je tudi, da je državni zbor izglasoval nekaj nemogočih predlogov, nam najbližji je Bistrica ob Sotli.

KAPELE

z neokrnjeno naravo

Kapele, ki jih kot župnijo v leksikonu prvič zasledimo leta 1786, so dobile ime po treh cerkvah in večjemu številu manjših kapelic, ki pa se niso ohranile do danes. Kraj leži na 225 m nadmorske višine in je obdan z neokrnjeno naravo, ki je še posebej lepo vidna na 460 ha velikem močvirnatem območju Jovsi. Krajevno skupnost tvorijo vasi Podvinje, Vrhnje, Župelevec, Slogonsko, Jereslavec, Rakovec in Kapele.

Franc Urek

Rudi Volčanjšek

Center Kapel, ki mu domačini pravijo "kapelski plac" obkrožajo farna cerkev, župnišče, šola, gostilna, stara šola in gasilski dom. Na celotnem območju Kapel danes prebiva 1.200 ljudi, ki so večinoma zaposleni v deset kilometrov oddaljenih Brežicah. Danes se domačini ukvarjajo tudi s sadjarstvom, živinorejo, domača obrt pa je že izumrla. Ne koč, ko so se domačini ukvarjali v glavnem s kmetijstvom in živinorejo, se je na osrednjem trgu odvijala živahna trgovina, ob sejmskih dnevih tudi z izdelki domače obrti.

Franc Urek, predsednik Sveta KS Kapele, z veseljem pove, da je to območje še do včeraj sodilo med marginalna in demografsko ogrožena območja, kar pa ne moremo trditi za današnji čas. Temu je tako predvsem zaradi pridnih ljudi, ki so in še danes živijo na tem področju, kajti kapelski človek je vedno znal prisluhniti krajevnim idejam in jih tudi solidarnostno podpreti. Ljudje že skoraj deset let plačujejo krajevni samoprispevek, ki ga v veliki meri namenajo za ceste, danes pa ima že skoraj vsaka hiša telefon, da o električni sploh

ne govorimo. "V teh krajih je lepo živeti, ker ni težke industrije, ampak le drobna obrt, od trgovine, gostinske dejavnosti, mizarstva, avtoprevoznništva, do kmetijstva. To izhaja pretežno iz preteklosti, kajti v zgodovini so Kapele slovele po mojstrih domače obrti, ki so se ukvarjali z lončarstvom, kovaštvom sedlarstvom, mizarstvom, krovstvom in tesarstvom. Kar dve tretjini prebivalstva pa se v prostem času ukvarja še z delom v prostovoljnih organizacijah, kajti v Kapelah aktivno deluje kar 12 društev," dodaja predsednik Urek, ki ima do zaključka mandata še veliko načrtov. Med prvimi nalogami je obnova zgradbe krajevne skupnosti, ki je v zelo slabem stanju in ni v ponos kraju, ter sanacija strehe na župnišču.

Zaradi pomanjkanja delovnih mest v kraju ter pomanjkljive infrastrukture so se predvsem mladi v šestdesetih letih raje selili v urbana okolja, pred dobrimi petnajstimi leti pa se je zadeva nekoliko umirila. Danes v krajevni skupnosti ni vse več tako črno, saj se negativni demografski kazalci umirjajo in Kapelci upajo, da se bodo kmalu obrnili v pozitivno smer. Zato so se že leta 1992 prijaviili s programi Celostnega razvoja podeželja in obnove vasi (CRPOV), ki potekajo pod okriljem kmetijskega ministrstva. Država namreč spodbuja programe s finančno pomočjo tako, da sofinancira projekte, ki povečujejo možnosti prebivalcev za povečanje dohodkov, hkrati pa sofi-

nancira urejanje podeželskega prostora, da bi izboljšali infrastrukturo, polepšali videz vasi in domačij, s čimer bi tudi pripomogli k zadrževanju mladih na podeželju in ohranitvi enakomerne poseljenosti države.

Po besedah **Rudija Volčanjska, predsednika programskega sveta CRPOV**, so že vidni tudi prvi rezultati, kar med drugim potrjujejo različni interese, ki bi želeli na primer kupiti opuščene domačije v kraju. To dokazuje, da kraj postaja privlačnejši, kar je tudi namen programov CRPOV. V letu 1995 sta bila realizirana programa modernizacije krajevnih cest, natančneje asfaltiranje dovozov do domačij v dolžini 7,5 km, in obnova večnamenske dvorane, v letu 1996 pa je bil izdelan idejni projekt za EKO muzej. Omeniti velja tudi obnovo vaškega vodnjaka v naselju Rakovec in ureditve vaških poti, ki se bodo nadaljevale tudi letos. Trenutno je v izdelavi tudi projektna dokumentacija za ureditev šestih vaških središč, v zaključni fazi pa je projekt (načrt) odvodnjavanja poljskih in travniških depresijskih površin.

Med programi CRPOV za obdobje 1998-2000 je zaslediti nadaljevanje projekta EKO muzeja, ki naj bi zajemal "kmetijo v živo" (kasneje naselje) iz obdobja med letom 1935 in 1955, "gostilno v živo" iz obdobja v začetku tega stoletja, ureditev poti do Jovsov, postavitev opazovalnic (redke ptice in značilna vegetacija), raziskovalna naloga Obujanje starih običajev, prikaz pragozda Dobra, izdelava projekta Celostna podoba kraja, ureditev muzejske sobe Pihalnega orkestra ob 150. obletnici delovanja, izdelava ureditvenega načrta za osrednji trg v Kapelah, turistični prospekt in zloženka ter elaborat za financiranje muzeja iz virov evropske skupnosti, mednarodni seminar Praksa EKO muzejev, nabava Zlate knjige Kapel in posnetek dokumentarnega filma o Kapelah.

Načrtujejo tudi izvedbo prvega dela projekta odvodnjavanja depresijskih površin ter naročilo glavnega projekta za odvodnjavanje depresijskih površin, na osnovi izdelanih projektov urejanje vaških središč, obnovo stavbe krajevne skupnosti, med stalnimi nalogami pa so si zastavili vzdrževanje značilne vegetacije vrb v naravnem spomeniku Jovsi in košnjo opuščeni oziroma nedostopni parcel ter

dopolnjevanje kapelske strani na Interenetu. Po letu 2000 pa naj bi bil v stavbi osnovne šole tudi že osrednji del muzeja z etnološko razstavo in učilnico iz začetka stoletja ter muzejska prodajalna.

Tudi korenine kulturnega življenja v Kapelah segajo daleč v preteklost. Kraj in ljudje že vrsto let živijo z domačo "pleh muziko" oziroma s Pihalnim orkestrom Kapele, ki je eden najstarejših orkestrov v Sloveniji. Na pobudo bivših vojaških godbenikov je bil ta ustanovljen že davnega leta 1850 z namenom igranja na raznih vaških prireditvah, porokah, krstih in ob raznih cerkvenih prireditvah ter drugih priložnostih. V času druge svetovne vojne so bili vsi godbeniki izseljeni v Nemčijo, že 15. avgusta 1945 pa so prvič ponovno skupaj zaigrali ob Marijinem prazniku v Kapelah. Po vojni sta kakovost godbe in članstvo nenehno naraščala, še posebej pa je viden napredek po letu 1986, ko je orkester prevzel dirigent Franci Arh in ga vodi še danes. Orkester je v celoti spremenil repertoar in se pričel udeleževati tekmovanj slovenskih pihalnih orkestrov. Pihalni orkester že od leta 1988 nastopa v drugi težavnostni skupini, vendar so njihovi cilji še višji. V zadnjih letih so veliko nastopali tako doma kot v tujini, od Nemčije, Italije, Hrvaške, Češke, Makedonije, do Madžarske, kjer so se lani mudili na enotedenskem gostovanju. Za svoje delo je orkester prejel tudi številna priznanja. Orkester, ki šteje 55 članov s povprečno starostjo 23 let, je pred leti že posnel glasbeno kaseto, ob 145-letnici tudi 15-minutni glasbeni spot za RTV Slovenija, v bližnji prihodnosti pa načrtujejo snemanje CD plošče.

V kraju se vrsto let tudi organizirano prepeva, saj je bil že leta 1920 ustanovljen moški pevski zbor, pozneje pa še mešani in ženski zbor, ki so ga takrat imenovali dekliški, ter kasneje mladinski zbor. Po odhodu Antona Radanoviča, ki je bil ustanovitelj in prvi zborovodja najstarejšega zbora v Posavju, so se izmenjali številni zborovodje, ki so vodili zbor vse do druge svetovne vojne, ko je petje v Kapelah utihnilo. Takoj po osvoboditvi so pevci nadaljevali s prepevanjem in nastopanjem, zborovodjo Antona Poharja pa je zamenjal Ivan Pinterič. Za pomladitev moškega zbora je poskrbel Vlado Hotko, ki je leta 1984 pridobil vrsto mladih pevcov, ki jih je čez tri leta prevzel mladi zborovodja Vilko Urek. Pod njegovo taktirko so pevci vadili dobri dve leti, ko je zbor prevzel Miha Haler, ki ga uspešno vodi še danes. Zbor je nastopal na številnih prireditvah, radiju in televiziji, pred nekaj letih pa so pevci prepevali in igrali tudi na kapelski trgtatvi. Danes prepevajo še na pevskih revijah, tako občinskih kot posavskih, srečujejo se z drugimi zbori, kot dobri organizatorji pa so se predstavili ob dveh gostovanjih Slovenskega okteta.

V krajevni skupnosti delujejo kar tri gasilska društva z 220 člani, ki se posvečajo predvsem požarni varnosti, prirejajo pa tudi različne prireditve in ne samo vaške veselice, kar mnogi mislijo, gasilci pa se v okviru društva ukvarjajo tudi z dramsko dejavnostjo. Aktivna je tudi "zelena bratovščina" oziroma Lovsko društvo Kapele, ki šteje 34 članov. Lovci sicer nadzorujejo kar veliko površino kra-

Anton Požar

Tone Cerjak

Vlado Hotko

Ivan Šepec

Ivan Urek

Miran Podpečan

Miran Podpečan

jevne skupnosti, kamor sodijo tudi Jovsi, vendar pa sodelujejo pri vseh večjih akcijah v kraju, še posebej radi pa omenijo svoje kuharice, ki pripravijo izvrsten srnin golaž. Aktivna so tudi ostala društva, in sicer društvo upokojencev, društvo izgnancev, aktiv kmečkih žena, turistično društvo, čebelarji, konjerejsko društvo ter dve športni društvi.

Za Kapele so izredno značilni Jovsi. Gre za obsežen močvirni kompleks med reko Sotlo in Kapelskimi goricami, uravnano aluvialno ravnico, ki je bila vse do regulacije Sotle vedno poplavljena. Na njej prevladujejo travišča z razpršenim vzorcem posamičnih dreves in grmov, v katerih domuje preko šestdeset vrst ptic. V Jovsih gnezdi trije izmed najredkejših in najbolj ogroženih ptičev v Sloveniji, in sicer kozica, zlatovranka ter črnočeli srakoper. Zelo pomembni so Jovsi tudi kot edino zanesljivo gnezdišče kosca, ki je v svetovnem merilu ogrožena vrsta, omeniti pa velja še prepelico, kobiličarja in bičjo trsnico. Prav zaradi vse-

ga naštetega so brežiški občinski svetniki leta 1995 sprejeli odlok o razglasitvi območja Jovsi za naravni spomenik. Samo tako bo ta čudovit močvirni svet ohranil svojo specifično podobo, za katero ima že sedaj velike zasluge prav lokalno prebivalstvo, ki je vsa ta leta ohranilo območje Jovsi povsem neokrnjeno.

Aleksander GELB
Silvester MAVSAR
Foto: Boštjan COLARIČ

Novo nadaljevanje stare zgodbe

KOLIKO BOMO PLAČALI MERXU?!

Leta 1988 je bila med celjskim Merxom in Občino Krško podpisana pogodba o odplačnem prenosu pravice uporabe na nepremičninah družbene lastnine, na podlagi katere je občina pridobila pravico uporabe in razpolaganje na nepremičninah, na katerih je imel do tedaj pravico uporabe Merx, ki pa jih je občina nujno potrebovala za realizacijo ureditvenega načrta starega mestnega jedra Krško.

S pogodbo je Merx na občino prenesel nepremičnine v mestnem jedru, ki jih je uporabljal za trgovsko veleprodajo živil, občina pa se je v pogodbi nesporno zavezala, da bo za zagotovitev trajne rešitve nadomestnih nepremičnin priskrbel Merxu, na svoje stroške, komunalno opremljeno zemljišče v industrijski coni Vrbina v izmeri dobrih 2.000 m² in na tem zemljišču zgradila nadomestne skladiščne poslovne prostore najkasneje do leta 1991, kar pa ni storila.

Tudi naslednji dve leti se glede gradnje ni dogajalo praktično nič, kljub že izdelanemu idejnemu projektu. Leta 1993 je Merx začel intenzivneje zahtevati od občine izpolnitev dela pogodbenih obveznosti, vendar kljub številnim medsebojnim usklajevanjem in sestankom, ki so imela za rezultat le sporazumno potrditev nove lokacije v industrijski coni Žadovinek, do gradnje še ni prišlo. Merx pa je v tem času zašel v težave, opustil svojo dejavnost in prišel v postopek likvidacije.

Maja 1996 je Merx Blagovni center Celje d.o.o. v likvidaciji - zoper občino vložil tožbo zaradi (ne)gradnje nadomestnega skladišča poslovnih prostorov v Žadovinku, s katero zahteva od občine bodisi izgradnjo nadomestnega objekta v 180 dneh ali plačilo skoraj tristo milijonov tolarjev, kar znaša ocenjena investicija, ter še zakonite zamudne obresti od 1. junija 1996 dalje. Ker je Merx v tožbi dopustil možnost, da bi se z občino še pred izdajo sodbje poravnal, je občina pričela z intenzivnimi pogajanjmi v tej smeri, končni rezultat pogajanj pa je bila ustna ponudba Merxa za poravnavo v višini enega milijona DEM. V tem času je občina pridobila tudi ponudbo za izdelavo nadomestnih skladiščnih prostorov v višini dobrih 165 mio SIT.

Le 10 dni pred javno obravnavo, ki je bila razpisana za 16. april, je krški župan Danilo Siter o tej zadevi obvestil občinski svet, od katerega je pričakoval izdelano stališča do tega vprašanja. Za lažje odločanje je župan pripravil kar tri mo-

žne rešitve, od poravnave, izgradnje nadomestnega skladišča, do plačila odškodnine skoraj 300 milijonov, kar pa je med svetniki naletelo na negotovanje. Očitani so mu odločanje "na vrat na nos", čeprav se zadeva vleče že vrsto let. Svetnik Martin Lešnjak je opozoril, da mora za to neresnost nekdo odgovarjati, večina svetnikov pa je pričakovalo županovo mnenje oziroma predlog. Ker pa se župan Siter obravnavane tematike ni udeležil, so mu svetniki (za kazen) naložili kar težko breme - sam se naj odloči o tem, koliko bomo plačali Merxu?!

Ali ste že naročili vaš edini lokalni časopis
posavski
OBZORNİK
Kaj bi ga iskali ali si ga spesojali, pokličite
0608/ 20-320!
Uredili bomo, da boste redno prejeli svoj izvod!

V KS Krško so zaskrbljeni

Ali bo Krško doživelo PROMETNI INFARKT?!?

Rekonstrukciji križišča na Vidmu pri trgovini Podmornica bomo pričela že v teh dneh, ko naj bi se pričela dela, ki bodo predvidoma trajala tri mesece.

Projektu križišča (v našem časopisu smo o tem že pisali) je tekla beseda na nedavni seji sveta Krajevne skupnosti Krško, ki jo je vodil predsednik Miran Resnik in kjer so svoje poglede predstavili: podjetje Kanja d.o.o., ki je tudi idejni predlagatelj križišča in projektant, občino je zastopal Niko Somrak, svoje mnenje pa so podali poznavalec prometne problematike Ivan Petrišič in nekateri člani sveta. Vabilu pa se ni odzval predstavnik države, ki je v tem primeru glavni investitor del, med-

žišču (predlagatelj le-tega je bilo podjetje Savaprojekt). Pri križišču sta zaradi tekočega prometa manjši hrup in nižja emisija izpušnih plinov, veliko večjo varnost naj bi pridobili kolesarji s kolesarsko stezo, prav tako pa bi bili zaščiteni pešci, saj prečkajo le dva vozna pasa, ki tečeta v isto smer - do polovice križišča, do tako imenovanih kapelj, kjer postanejo in nato varno prečkajo še naslednja dva. Se pravi, sunkovitim voznjem naj bi se izognili, saj krožno križišče predvsem umirja promet, ker dovoljuje

čakajo Krčane v teh mesecih nemogoče prometne razmere, saj bo to križišče popolnoma zaprto za promet najmanj en mesec. In kaj to pomeni? Z levega na desni breg ali obratno, se bo dalo priti le iz smeri ali v smer Brestanica, se pravi skozi Sotelsko, kjer že tako ali tako vemo, da je zelo ozko cestišče, kjer je bilo pred izgradnjo obvoznice mnogo nesreč. Če pa do te pride, ni nobenega obvoza, ne morete ne naprej in ne nazaj; lahko se tolažite le s tem, da bodo to poletni meseci in bo voznikom čakanje v koloni lajšal prijetni vetrič ob Savi.

Druga varianta je obvoz skozi Staro vas, kjer voznika pričakajo železniške zapornice in, če se že v doglednem času prebije do obvoznice ob celulozi, ga pot ponovno pripelje do mostu, na katerem prav tako potekajo obnovitvena dela, ki se še dolgo ne bodo končala in seveda do semaforjev, zožanja cestišča itd...

Če pa bi se radi izognili še tej težavni poti, vam predlagam tretjo rešitev: pot skozi Brežice na avtocesto in nazaj v Krško. Ob največjih prometnih konicah si bo potrebno preračunati potreben čas za vožnjo z ene strani na drugo, ko boste hiteli na sestanke, v službo, vozili otroke v osnovno in glasbeno šolo, ker jih ob takšni prometni anarhiji najbrž ne boste upali spustiti peš na cesto, pri tem bo treba pozabiti na bencin, dragoceni čas, nervozno hupanje, vročino, avtobusni vožni red in ne nazadnje na psihične in zdravstvene posledice, kot so očitno pozabili odgovorni, ki trdijo, da izvajalec obnove mostu sam najbolje določi delovni tempo svojih delavcev in se zato občani nimajo pravice vmešavati v »strokovne« rešitve. Kot smo lahko izvedeli na že omenjeni seji Sveta KS Krško, je za vsako opozarjanje na težave in morebitne drugačne rešitve v koordinaciji del, zdaj že prepozno, zato bomo vse opisano zelo kmalu doživeli.

tem ko občina investira le komunalno področje, to je ureditev pločnikov s kolesarsko stezo, prestavitev vodovoda, PTT instalacij in javne razsvetljave.

Vsi navedeni so poudarili, da trdno stojijo za projektom - kot najboljšo varianto preureditve križišča v križišče, ki naj bi zagotavljalo večjo prometno varnost, manjši čakalni čas in manjše stroške vzdrževanja kot pri semaforiziranem kri-

vozilom hitrost le od 10 do največ 30 km na uro. Kljub temu pa se poraja vprašanje, koliko bo bočnih nesreč, oplazitev avtomobilov zaradi nepravilnega premikanja vozil iz notranjega voznega pasa na zunanje ali obratno.

Če naj bi ne dvomili o križišču, ki naj bi bilo dovolj veliko z zunanjim radijem 33m in ne prezrli, da je šel projekt skozi tri recenzije (preden je dobil zeleno luč),

Bojana Mavsar

Posavski obzornik razkriva

PODGANE IN MIŠI V MENCINGERJEVI

»Eno je gotovo: Krškemu ni nikoli nihče postavil tako ljubeznivega literarnega spomenika kakor Mencinger v svojih Meniških spominih.«

(Matjaž Kmecl, zbornik Krško skozi čas, 1977)

Že zelo zelo zgodaj, na nižji stopnji osnovne šole, nas poučijo o pomembnih možeh, ki so živeli in ustvarjali v domačem kraju. Eni so še danes zelo znani, drugi nekoliko manj, za mnoge pa sploh ne vemo. Za spomin na najbolj pomembne ponavadi poskrbijo s spomeniki, obnovo njihovih rojstnih hiš, ureditvijo posebnih sob, poimenovanjem šol in drugih ustanov. Vedno pa le ni tako in tudi v Krškem imamo npr. Valvasorjevo hišo, ki nam je prej v sramoto kot v ponos. To pa, žal, ni edina packa na zemljevidu našega mesta, kar sem pred kratkim odkrila s pomočjo svojih prijateljev, danes pa jo, s pomočjo fotografa Boštjana, odkrivam tudi vam!

Odpravimo se na ogled nekdanjega bivališča pisatelja Janeza Mencingerja v Krškem. Le nekaj deset metrov od občinske in še lepše sodniške zgradbe stoji svojevrsten (ne)kulturni spomenik. Če se k njemu odpravimo po glavni ulici, Cesti krških žrtev, nam stara siva zgradba s spominsko ploščo na fasadi niti ne vzbudi posebne pozornosti.

Če pa se odpravimo v isto smer z zadnje,

manj ugledne strani, moramo v bližini srednje šole zaviti desno in za šolskimi delavnicami bomo odkrili visoko žičnato ograjo, zaraščeno s travo in grmičevjem. Za ograjo se skriva veličastno in za rastlinjem potuhnjeno poslopje, ki ga v tem delu mesta nikakor ne bi pričakovali. V mreži je velika okrogla luknja, ki kar vabi mlade »raziskovalce« in »postopače«, ki iščejo neznana območja in zatočišče pred mestnim dolgčasom.

H I Š I

Ko se prebijate skozi visoko travo in šope nadležnih kopriv, pridete pred visoka, a na čudno neučinkovit način (ne)zavarovana vrata, zato brez težav vstopite na veliko dvorišče. Šele tedaj lahko spoznate, kako vas je varal občutek, ko ste zgradbo opazovali z glavne ulice.

Kakšen pogled! Kot na dvorišču začaranega dvorca z mnogimi strehami, balkoni, izrezljanimi ograjami in obokanimi vhodi. Žal vam po nekoliko natančnejšem pogledu kmalu postane jasno, da se za bujnim zelenjem skriva posest, ki se počasi, a nezaustavljivo seseda - v prah.

A radovednost vas potegne po stopnicah v zgradbo, v kateri vladajo mrak, prah, pajčevina, vonj po trohrobi ter drobnih sivih prebivalcih in le drobni curki svetlobe, ki padajo skozi tanke reže s polkni zakritih oken na lepši strani poslopja, in hrup z ulice vas spominjajo, da ste tu, na koncu 20. stoletja, čeprav je okolje, ki vas obdaja v mnogo slabšem stanju kot je bilo takrat, pred stoletjem, ko je po teh lesenih stopni-

cah prav gotovo hodil gospod advokat in slovenski pisatelj.

Med previdnim sprehodom iz prostora v prostor zagledate očitno razdejanje: vrtni stropovi, razbita stekla, prazne pločevinke, steklenice, odpadel omet, razpadajoči kamini in stare peči, prazne skrinje, omare, tam, v temnem kotu je ostala le še ena omara, v kateri se valjajo debele, stare knjige, ki jih je menda iz dneva v dan vse manj...

In začnejo se porajati vprašanja: Zakaj ni nihče pospravil knjig na varno? Zakaj se listi, papirji, beležnice z Mencingerjevim podpisom valjajo v prahu in razpadajo? Koliko tega so že raznesli nepovabljeni obiskovalci, kakršnim smo sledili tudi mi? Zakaj nekdanj lep in očitno pomemben objekt na sredi mesta že tako dolgo propada, da mu najbrž ni več rešitve? Kje so lastniki? Kje je občina, v katere neposredni bližini se vse to dogaja? Kam se bo izgubil spomin na Janeza Mencingerja in njegovo bivanje v Krškem? Ali bo tudi ta objekt doživel usodo Valvasorjeve hiše? Ali bo morda koga od odgovornih sram, da se

ponašajo z velikimi dosežki umetnikov in vabijo obiskovalce v mesto, a v resnici tako nemarno ravnaajo s kulturno dediščino?

Pripravila: Maruša Mavsar
Fotografije: Boštjan Colarič

Slovenski pisatelj Janez Mencinger se je rodil leta 1838 v Brodu pri Bohinjski Bistrici. Šolal se je v Ljubljani, študiral na Dunaju in v Gradcu. Bil je odvetniški pripravnik v Brežicah, nato samostojni odvetnik v Kranju, leta 1882 pa se je preselil v Krško, kjer je 1912. leta tudi umrl.

Bil je pripovednik, ki je veliko pisal za mladino, odrasli pa so lahko brali njegove izvrstne satirične povesti (Mešana gospoda, Cmokavzar in Ušperna), utopični roman (Abadon). Njegovo najboljšo delo pa je potopisni esej Moja hoja na Triglav, v katerem z dobrodušnim humorjem prikaže naše kulturne razmere in oživi spomine na svoje sodobnike.

Ob materinskem dnevu

V prejšnji številki Obzornika ste lahko prebrali, kaj si Posavci mislimo o praznovanju dneva žena in mater. Tokrat vam prinašamo nekaj fotografskih utrinjkov, ki jih je ob materinskem dnevu v svoj objektiv ujel naš fotograf...

... v Dolenji vasi, ...

... v Brežicah, ...

... v domu starejših občanov v Krškem.

Sekanje pirhov

V dneh velikonočnih praznikov so iznajdljivi organizatorji pripravili tudi tekmovanja v sekanju pirhov, in sicer V Lončarjevem dolu in na Grmadi na Sremitu, kjer Bojan Božičnik že več let vodi zanimivo tekmovanje. V Lončarjevem dolu je s štirimi zadetki slavil prav Bojan Božičnik, sledita Tone Vilčnik (3) in Drago Oblak (2). Na Gramdi je bil najbolj natančen Darko Simončič (7), drugo in tretje mesto pa sta zasedla Rudi Planinc (6) in Boris Planinc (5).

Bilo je na veliki petek pod večer, ko je zvonil telefon. "Babica, tebe hočejo," je zaklical vnuček Tonček, s katerim sva ravnokar barvala jajčka oziroma pirhe. Na hitro sem si obrisala roke v kuhinjsko krpo in nalahno prijela slušalko. Bil je mladi urednik. Še preden je lahko kaj rekel, sem ga vprašala, ali se spet boji, da ne bom pravočasno oddala prispevka. "Ne, ne, Malči, ne gre za to, vem, da ste že naša zanesljiva sodelavka. Rad bi vam le povedal, kar bi moral že prej, a nisem utegnil. Po prejšnji številki smo namreč v uredništvo prejeli precej pripomb, ker v svojem prispevku niste omenili vseh žensk, ki bi si to tudi zaslužile in..." "Vem, vem," sem ga kar prekinila in mu povedala, da sem tudi sama doživela nekaj takšnih kritik.

Ko sem bila namreč po daljšem času spet na obisku pri moji sosedki Minki v domu starejših, mi je ta rekla: "Amalija, to pa res ni prav, da nisi omenila naše Jožice, ki se tako trudi in skrbi, da bi nam bilo čim bolj lepo!" Toda Minka ni bila edina, tudi vsi domači so imeli svoje "dopolnilne" predloge, za katere bi morala porabiti ves prostor tegale kvačkanja do konca leta, pa čeprav bi bil naš obzornik takoj štirinajstdnevnik.

Omeniti bi morala seveda zdravnice, ravnateljice, slikarke, pesnice, glasbenice pa vse tiste ženske, ki so takorekoč desna roka moških direktorjev v bankah, zavarovalnicah, projektantskih firmah, pa računovodkinje in inšpektorice, celo mlada voznica speedwaya, ki je pred dnevi trenirala v Krškem, bi si zaslužila kakšno vrstico. Če pa poslušam moške, lahko hitro ugotoviš, da za večino njih ni bolj poznanih žensk, kot so natakarike, o katerih vsi vse vedo, najbrž pa tudi one o marsikaterem od njih, saj se mnogi radi "izpovedujejo" ob šankih. Ko sem prejšnjič pripovedovala o današnjih ženskah, sem pozabila še eno področje, na katerem res vse hitreje uvelja-

vljajo enakopravnost. Kako mu že pravijo? Aha, fiii.. no, fitness.

Mi boste že morali oprostiti, to ni slovenska beseda in tudi te aktivnosti ne poznam dobro. Vem pa, da mora biti od vruga zanimiva, ker se naša tamlada, to je moja snaha, vsak torek in četrtek čisto drugače obnaša kot ostale dni. Ko prihiti iz službe, se ji vseskozi zelo mudi, saj skuham tako ali tako največkrat jaz, ona pa do petih opravi po hiši. Potem se že hiti pripravljat, obleče trenirko in ob pol šestih ponavadi zatrobi njena kolegica iz službe. "Kam pa gre mamica?", vpraša Tonček. "Ja, na fitness gre mamica, na fitness", odgovorim, čeprav tudi sama čisto ne razumem, kaj je to. Ko sem bila jaz mlada, smo dekleta imele za telovadbo predvsem motike in grablje, kasneje pa likalnik in žehto perila.

Ampak, bog obvaruj, nič nimam proti temu, da gre ženska zvečer malo ven, me smo lahko hodile samo ob nedeljah.

Posavska dekleta

Danijela Radjen je doma iz Krškega, stara 21 let in je študentka na filozofski fakulteti v Ljubljani - smer andragogika. Tudi ona je ljubiteljica narave, kamor spada tudi šport, saj rada kolesari in plava. Ko pa ni v naravi, rada prebere kakšno dobro knjigo ali se družijo s prijatelji. Pravi tudi, da ne mara zahrbtnih ljudi.

naj pevec:

STING

naj pevka:

SINEAD O'CONNOR

naj skupina:

ROLLING STONES

naj knjiga:

STAREC, KI JE BRAL LJUBEZENSKE ROMANE (L. SEPULVEDA)

naj igralec:

AL PACINO

naj igralka:

JODIE FOSTER

naj moški:

TAKŠEN, KI ME BO SPREJEMAL V MOJIH SLABIH IN DOBRIH DNEH

barva oči:

RJAVA

višina:

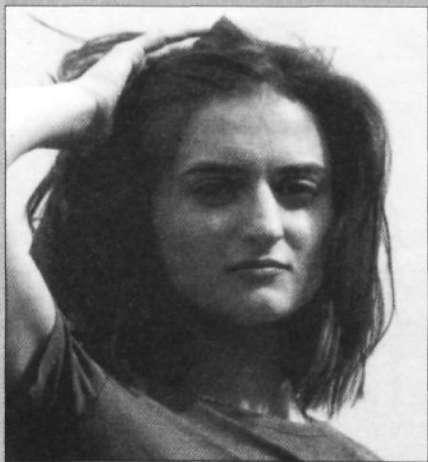
170 cm

teža:

48 kg

datum rojstva:

20.6.1976 (DVOJČEK)

Nekoliko čudno se mi zdi le to, da je naša zamenjala že več vrst te večerne fisure, najprej je hodila na plesni tečaj, pa na rekreacijo, pa na zračno telovadbo ali kako se že reče, ja, aerobiko, pa na nekakšno drenažo, ki jo je vodil Iskratov pob, zdaj pa govori, da bi poleg fitnesa morala ob sobotah še v savno, da bi menda tako zaokrožila svojo telesno pripravljenost, kar da je dobro proti celulojdu in sploh koristno za sodobno poslovno žensko. No, res da je v pisarni, ampak..ne, nič ne bom rekla. Ko sem namreč zadnjič potožila Korlu, da me skrbi za našo tamlado, ko je pa sin šofer pri transportni firmi in je bolj malo doma, pa je rekel: "Malči, ne mešaj se, to bodo tamladi že sami uredili!"

Ko sem še kar godrnjala, bila je pač polna luna in v križu me je trgalo, nisem mogla spati, je rekel: "Kar tiho bodi, saj ste tudi ve hodile k nedeljski maši zato, da so vas lahko fantje s kora gledali..." No, Korl je malo pozabil, da smo bile me takrat še ledig in fraj. Samo če smo bile zelo, zelo pridne čez teden na njivi

in vrtu, smo lahko šle ob sobotah v kino, takrat je bil še v stari Svobodi, tam, kjer imajo zdaj pivo. Pravi praznik pa je bil, ko smo šle v nedeljo popoldne na bazen, kamor so poleg domačih fantov prihajali tudi od daleč, celo iz Zagreba sem spoznala enoga črnolasca, ki je bil drugače vlakovodja pri jugo železnicah...

Ježeš, skoraj bi pozabila, kar malo me je zaneslo, tako je pri nas, starejših, ko začnemo obujati spomine. Skoraj bi pozabila, zakaj sem sploh začela govoriti o tej frdamani telovadbi. Ja, zato, ker sem slišala, da se hodijo tam razgibavat tudi take fine krške gospe, ki bi jih že prejšnjič morala omeniti. Ampak za danes moram končati, obljubim pa vam, da bom v enem od naslednjih nadaljevanj spregovorila besedo ali dve o tistih gospah in gospodičnah, ki hodijo na Senovo, pa tudi drugam po Posavju bo treba pogledat, da ne bo spet kakšne zame-re...

Lepo se imejte čez praznike!
Vaša Amalija

Literarna sekcija KD Obzorje, Krško vabi k sodelovanju vse ljubitelje in ustvarjalce literature. Pošljite nam svoje pesmi, prozne tekste in druge prispevke.

KD Obzorje, Srma pot 11, Krško

Cvetna nedelja v Šentjanžu

Teden dni pred veliko nočjo so tudi v Šentjanžu praznovali cvetno nedeljo. Pri kapelici Sv. Antona je maševal tamkajšnji župnik, gospod Janez. Zbralo se je veliko ljudi, predvsem mladih, ki so prinesli majhne ali velike butare. Obred pa se je kasneje prestavil v cerkev Sv. Janez Krstnika, ki stoji za kapelico.

Turistična agencija
Boom Krško
Kulturno društvo
Obzorje Krško
Turistično hortikulturno
društvo Zdole

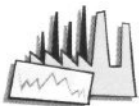
vabijo k ogledu
veseloigre s petjem
v treh dejanjih

NAROČENA ZMEŠNJAVA

(avtor Miha Kunaver,
režiserka Francka Seljak)

v petek, 24. aprila 1998,
ob 20. uri
v Kulturnem domu Beno
Zupančič na Zdolah.

Gostovali bodo člani
dramske skupine društva Lipa
Park iz Kanade.

gospodarstvo

pričakuje vas

PRENOVLJENI NAKUPOVALNI CENTER

Na vhodu v mesto Krško, na Cesti krških žrtev, vas od aprila dalje pričakuje popolnoma prenovljen Mercatorjev nakupovalni center. Medtem ko smo že doslej lahko kupovali v njihovi veliki samopostrežbi ter obiskali bistro in drogerijo, sta bili pred kratkim prenovljeni tudi tekstilna in športna trgovina. Te dni pa je začela z delom še velika in bogata založena tehnično-pohištvna trgovina v prvem nadstropju.

Na prostoru, ki mu po površini v Posavju ni primerjave, imajo razstavljeni pohištvo vseh pomembnejših domačih in nekaterih tujih proizvajalcev: spalnice, kuhinje, jedilnice, dnevne sobe, otroške in mladinske sobe ter drugo kosovno pohištvo, preproge ter posteljno perilo. K lažji odločitvi in izbiri potrebne opreme vam bodo odslej v pohištveni trgovini lahko pomagali tudi z računalniškim izrisom tlorisa posameznih prostorov.

Oddelek z gospodinjskimi potrebščinami nudi gospodinjske aparate in aparate za osebno nego, grelno tehniko, izdelke iz stekla, kristala, porcelana, keramike, posodo, pribor in plastično galanterijo. Prav tako je poskrbljeno za bogato ponudbo zabavne elektronike, svetil, kopalniške opreme in drugega tehničnega blaga, ki je potrebno pri raznih vsakdajšnjih hišnih opravilih.

Ponudbo v samem nakupovalnem centru pomembno dopolnjuje izbor gradbenega materiala ter kmetijskega repromateriala in opreme, ki se nahaja v komaj 300 m oddaljenem Žadovinku.

Prepričani smo, da vam v prenovljenem Mercatorjevem nakupovalnem centru v Krškem ne bo težko najti tudi česa zase.

DELOVNI ČAS

	delavnik	sobota
samopostrežba	od 7 h do 19 h	od 7 h do 18 h
ostale trgovine	od 8 h do 19 h	od 8 h do 14 h
Žadovinek	od 7 h do 18 h	od 7 h do 12 h

VAŠ NAJBOLJŠI SOSED

Mercator

vas vabi v Nakupovalni center Krško v **petek, 24.4.1998, od 12. ure dalje**

na zabavno prireditev, na kateri bo bogat program z vrsto presenečenj, med izvajalci glasbenega programa pa bo med drugim skupina

DVANAJSTO NASPROTJE.

Kartica zdravstvenega zavarovanja

zdravstvo

ZAČETEK ZAČETEK!

Za Zavod za zdravstveno varstvo je bil 6. aprila 1998 dan, ko bo v zgodovini zapisan z veliki črkami. S slovesno podelitvijo prve kartice zdravstvenega zavarovanja najstarejši občanki občine Brežice se je dejansko pričel pilotski projekt uvajanja kartice zdravstvenega zavarovanja v posavski regiji, enega izmed najzahtevnejših projektov v zadnjih letih.

Distribucija kartice zavarovancem bo potekala postopoma. Prve kartice bodo najprej prejeli zavarovanci občine Sevnica, nato Krškega in proti koncu aprila še zavarovanci občine Brežice. V tem času bo razdeljenih približno 71.400 kartic, ki bodo s tem postale veljavni dokument za vse obiske pri zdravniku v Posavju. Zavarovanci bodo ob kartici prejeli tudi izpis podatkov, ki so v čipu kartice, zato je le-te potrebno nemudoma pregledati ter sporočiti morebitne nepravilnosti na najbližjo izpostavo Zavoda ali na odprta telefona, ki sta na voljo zavarovancem.

Kartice, ki jih boste prejeli in se bodo po novem potrjevale na samopostrežnih terminalih, so prvič že potrjene. Samopostrežni terminali so nameščeni v zdravstvenih domovih, bolnišnicah in izpostavah Zavoda, za delovanje pa bodo usposobljeni v skladu z dinamiko pošiljanja kartic po občinah. Z dnem podelitve prve kartice se je začela tudi distribucija profesionalne kartice, namenjene zdravnikom, medicinskim sestram, farmacevtom in drugim pooblaščenim delavcem. Profesionalna kartica je službeni dokument, s katerim imetnik v skladu s pooblastili lahko odpre in spreminja določene podatke na zavarovančevi kartici.

S pilotskim projektom v Posavju želi Zavod s čim manjšimi posledicami in stroški

v praksi preveriti delovanje sistema kartice zdravstvenega zavarovanja ter ugoditi in odpraviti možne pomanjkljivosti in napake. Takšen način izvedbe in preverjanja pilotskega projekta je temelj za vzpostavitev trdne osnove za uvedbo elektronske kartice zdravstvenega zavarovanja po vsej Sloveniji, ki bo zavarovancem omogočila sodoben, preprost in kakovosten način uveljavljanja pravic iz zdravstvenega zavarovanja.

Foto: COLE

v sidru d.o.o. tudi servis

Podjetje SIDRO d.o.o. iz Krškega je pooblaščen prodajalec in serviser izdelkov STIHL in VIKING za Posavje. V njihovi specializirani prodajalni na Hočevarjevem trgu 5 v Krškem, nudi kupcem celoten program STIHL in VIKING, od motornih in električnih strojev, rezervnih delov, potrošnega materiala do zaščitne ter gozdarske opreme.

Pred kratkim so svojo ponudbo popestrili tudi s servisom drobne kmetijske mehanizacije. Svojim strankam od sedaj nudijo tudi popravilo motornih žag, škroplilnic, kosilnic, brušenje verig ter popravila v garancijskem roku za stroje STIHL in VIKING.

V času od 20. aprila do 31. maja bo potekala akcija POMLAD 98. Vsak kupec motorne kose STIHL FS - 36, FS - 44, FS 44R ali FS - 80 bo prejel tudi darilni paket STIHL. Za mesec maj pa pripravljajo dneve odprtih vrat s predstavitvijo in demonstracijo novih modelov motornih žag za

drevesno nego, motornih kos in vrtnih drobilnikov, ki drobijo veje in zmeljejo vse odpadke na vrtu, iz katerih ostankov lahko sami naredite kompost.

Želijo si, da bi bilo delo na vrtu, v vinogradu ali v gozdu postalo užitek ob negi, oblikovanju, sejanju in žetvi ter da bi prineslo veselje ob obilju zelenja, sadja, grmovja in cvetja. Za brezplačno delovanje strojev pa bodo poskrbeli v njihovi prodajalni in servisu v Krškem, na Hočevarjevem trgu 5.

Brestanica

Pomladna čistilna akcija

Konec marca so se člani Ribiške družine Brestanica-Krško zbrali na treh lokacijah, in sicer ob Dovškem potoku, potoku Brestanica in potok v Stari vasi, z namenom, da rešijo domače vode, ki so polne raznih odpadkov.

V čistilno akcijo so se ob brestaniških in krških ribičih vključili še maloštevilni prostovoljci in gasilci iz Brestanice, ki so prevzeli del potoka Brestanica pred svojim poslopjem. Okoli petdeset udeležencev akcije, ki so odpadke zbirali v plastične vrečke, so zgroženi ugotavljali, da je ekološka zavest v Posavju na nizkem nivoju, saj jim je celo zmanjkalo plastične embalaže za smeti.

Koprivnica

Uspešno delovanje DPM

Razširjena seja upravnega odbora Zveze prijateljev mladine Krško je tokrat potekala na OŠ Koprivnica, kjer so otroci iz vrta in šole pod mentorstvom vzgojiteljice Silve Kovačič in Sonje Simončič izvedli pristrčen kulturni program in prijetno presenetili člane odbora ter prisotne predsednike sosednjih društev

prijateljev mladine. Ker se je ponovno pokazalo, da aktivisti DPM Koprivnica že vrsto let uspešno in zgledno sodelujejo z osnovno šolo in vrtcem ter drugimi društvi in organizacijami v kraju pri izvajanju programov za otroke in mladino, si zaslužijo tudi nagrado. Zato je ZPM Krško sprejela sklep, da predlaga za podelitev zlatega znaka ZPMS ob 45-letnici delovanja prav koprivniškemu društvu, med posamezniki pa Vido Ban, članico

SVETNIŠKI BISERI

Branimir Vodopivec (SLS) je povedal, da je z zamudo dobil dva osnutka odloka, ki se nanašata izključno na naselje Dolenja vas, za katero je bil odlok o ureditvenem načrtu že sprejet. Vendar pa je najstarejši občinski svetnik spomnil na nalogo o preštevilčenju naselij, zato je predlagal čimprejšnjo rešitev tega problema oziroma sprejetje odloka o spremembi meja naselij Dolenja vas in Stari grad, ter odlok o preštevilčenju naselij v Dolenji vasi. V teku je pilotski projekt zdravstvene kartice, pa tudi nove osebne izkaznice so že tik pred vrati, "je svoj predlog utemeljeval Branimir Vodopivec, sicer tudi predsednik Sveta KS Dolenja vas, v kateri je kar nekaj hiš brez, z napačno ali dvojno hišno številko.

Edina občinska svetnica **Marica Živič (SKD)** je na občinsko upravo naslovila kar nekaj vprašanj v zvezi s financiranjem mesečnika FIRBEC, ki ga prejemajo osnovnošolci na klop, od tega kdo pregleduje vsebino tega časopisa, kajti vprašanje je, če je vsebina primerna za vse, tudi tiste najmlajše, ter kdo je sploh vprašal starše, če se strinjajo s tem, da otroci prejemajo, prebirajo ta mesečnik.

Drugi najstarejši občinski svetnik **Silvester Gorenc (ZLSD)** je opozoril na izjavo notranjega ministra Mirka Bandlja v Slovenj Gradcu, iz katere je razbrati, da je obstoj treh uprav za notranje zadeve, med njimi tudi UNZ Krško, neutemeljen oziroma nepotreben, kar po Gorenčev mnenju pomeni,

Še stare hišne številke, mesečnik FIRBEC, ostajamo brez UNZ, Pacific buri duhove, pasji iztrebki, cena fitnesa...

da je to začetek razgradnje še neustanovljene pokrajine Posavje. Zato je na Danila Siterja, krškega župana in predsedujočega Sveta pokrajine Posavje-v ustanavljanju naslovlil vprašanje, kakšne so aktivnosti na tem področju, kajti v Postojni in na Korškem so že zagnali vik in krik v bran neukinovitvi obstoječih uprav.

Na dogajanje pri Diskoteki Pacific je opozoril svetnik **Jože Tomažin (SKD)**, ki pravi, da tamkajšnje dogajanje v nočnih urah presega že vse meje normalnega življenja, saj v času gostovanja pop-rock skupin bližnji sosedji diskoteke ne morejo s svojih dvorišč, ker so dobesedno "zabit" z avtomobilsko pločevino. Svetnik Tomažin se sprašuje, kaj narediti v primeru požara ali zdravniške intervencije. "Še helikopter ne bi mogel pristati na privatnem dvorišču, ker so polna avtomobilov, s katerimi so se pripeljali obiskovalci diskoteke," pravi svetnik Tomažin. Prizadeti občani iz bližnje okolice naj bi pred časom o tem obvestili tudi pristojne na občini, a so dobili nič kaj vzpodbuden odgovor: "Poskrbite sami zase!" Jože Tomažin zato predlaga, da se najame "pajka", ki bo 24 ur na dan lovil avtomobile v svojo "mrežo", s poudarkom na diskoteki Pacific.

Ob pasje iztrebke se je "spotaknil" svetnik **Martin Lešnjak (DS+SND)**, ki pravi, da nima nič proti psom, kritičen pa je do njihovih lastnikov, ki ne počistijo "produkte" svojih štirinožnih prijateljev, ki se sprehajajo po šolskih igriščih, parkih in drugih zelenicah. Zato Martin Lešnjak predlaga poseben odlok, podobno kot so to storili že

v Ljubljani, s katerim bo vzpostavljen red in čistoča na omenjenih površinah, za kršitelje (lastnike) pa sankcije.

Krški občinski svetniki so soglašali s spremembami in dopolnitvami odloka o zazidalnem načrtu dela mesta Krško, in sicer za področje objekta starega hotela, ki je namenjen izključno za izobraževalno-kulturne področje s spremljajočimi poslovno-storitvenimi dejavnostmi. Odlok je bil že javno razgrnjen, na sami obravnavi pa so se pojavili tudi zainteresirani (bodoči) uporabniki, ki bi želeli klubske prostore celo odkupiti. Da pa sprememba namembnosti v druge namene ni možna, ima za posledico napovedano javno prodajo objekta s strani stečajnega upravitelja Vidma, čeprav je iz obrazložitve razvidna predvsem načrtovana izdelava ureditvenega načrta za območje Vidma, ki vključuje tudi stari hotel.

Občinski svetniki iz Brežic pa so se posvetili lahkotnejšim vsebinam, čeprav po težini (in ceni) niso nič kaj lažje. Najprej je tekla beseda o športu v Brežicah, saj so svojo poročila pripravila tako športna zveza, zavod za šport, kot občinski strokovni svet za šport, v nadaljevanju pa so se posvetili ceni fitnesa, ki je po mnenju športnega zavoda med najnižjimi daleč naokoli. Zato so se svetniki odločili, da bo odslej cena ure fitnesa za fizične osebe 500 SIT. Pa veliko mišic! Za konec pa še atletika: občinski svet je podprl prvo varianto posodobitve atletske steze ter ostalih naprav in igrišč na brežiškem mestnem stadionu. Cena: 88 mio SIT.

DPM Zdole, ki že 23 let uspešno deluje v društvi prijateljev mladine, 17 let prostovoljnega dela v zvezi pa je posvetila opravljanju nalog sekretarke organizacije in samostojnem vodenju številnih programov in projektov.

Šentjanž

Salamiada in šentjanški kruh pri Repovžu

V gostilni Repovž v Šentjanžu je potekala tradicionalna salamiada. Tudi letos se so salamarji potrudili, saj so prinesli kar 64 vzorcev. "Kvaliteta se iz leta v leto izboljšuje, kar je tudi namen salamiade", pravi Jože Repovž. Na salamiadi je zmagal Branko Jurič iz Brežic, 2. mesto je osvojil Peter Skok iz Vinice

pri Šmarjeti, 3. mesto je pripadlo Jožetu Zupetu iz Podboršta pri Šentjanžu, 4. nagrada je šla v Globoko Jožetu Strgarju, peti pa je bil Goran Čop iz Brežic.

Ob salamiadi pa je v gostilni potekala še degustacija šentjanškega kruha, ki so ga izdelali v Dolenjskih pekarnah in ga tako označili: "Hrustljava skorja se nam v ustih topi in nam daje prefinjen okus, ki so ga bili včasih deležni le na večjih, bogatih kmetijah." Vsem, ki bi si želeli kruh poizkusiti, naj povemo, da ga dobite povsod po Dolenjski in Posavju, v trgovinah, ki imajo pogodbo sklenjeno z Dolenjskimi pekarnami. (BOCO)

Brestanica

V knjižnici zopet živahno

Po 22. januarju, ko smo v Brestanici odprli vrata knjižnice KD Svoboda Brestanica, so se v četrtek, 19. marca že drugič zbrali najmlajši na pravljicni urici. Prisluhnilo so zgodbi o velikem in malem medvedku, ki sta skupaj počela veliko zanimivih reči, da je bilo v njunem domu lepo in prijetno. Potem pa so preizkusili svoje spretnosti še otroci in naredili čudovite cvetove iz storžkov, ki bodo krasili njihove sobice. Ob koncu so ob-

ljubili, da čez mesec zopet pridejo k pravljicni urici. Sicer je knjižnica v Brestanici odprta vsak četrtek od 14. do 16. ure. Delo v njej opravlja knjižničarki Mihaela Suvajčević in Bernarda Marjetič, ki pripravljata tudi zgodbe in delavnice za otroke. Veseli nas, da je obisk zadovoljiv, kar nam je vzpodbuda, da se bomo še bolj vneto trudili za kvalitetnejšo ponudbo.

(Margareta Marjetič, preds. KD Svoboda Brestanica)

POLITIČNE STRANKE

OO LDS Krško

Zmaga na lokalnih volitvah!

Na letnem zboru članstva je sedaj že bivši predsednik Občinskega odbora LDS Krško Branko Janc predstavil delo občinskega odbora v zadnjem obdobju, Peter Žigante pa poročal o delu svetniške skupine v občinskem svetu. Oba sta se kar nekajkrat dotaknila sedanjega občinskega vodstva, ki ga LDS ves čas opozarja na napake, še posebej pa župana, na katerega je naslovljeno največ kritik.

Člani so obravnavali in sprejeli pravila o organizaciji in delovanju OO LDS, v nadaljevanju pa opravili nadomestne volitve. Stranki bo odslej predsedoval Andrej Božič, Damjan Lah pa je postal podpredsednik. Novi predsednik Božič je v uvodu povedal, da je njihova prva naloga sprejeti programska izhodišča in program dela, kajti le tako bo mogoče doseči zastavljene cilje. Med najpomembnejšimi je zagotovo zmaga na letošnjih lokalnih volitvah, kajti le-ta naj bi po mnenju LDS pripomogla k bistvenemu izboljšanju razmer v občini. V stranki "ciljajo" na 12 svetniških mest in seveda

župana, kar bi jim omogočilo organizirati učinkovito koalicijo, ki bi lahko takoj pristopila k sanaciji razmer v občinski upravi in ponovnemu organiziranju dela občinske uprave.

"Uspeh krške občine pomeni tudi naš uspeh. Zato bomo s programskimi usmeritvami OO LDS, ki upoštevajo miselnost občanov ne glede na strankarsko pripadnost, podpiranjem strokovnih potencialov, gospodarskih možnosti, naravnih in geografskih prednosti, ta uspeh doživeli," je še dodal Andrej Božič. O imenu kandidat-a/ke za župansko mesto nismo uspeli izvedeti, ker naj bi bil znan šele po ponovnem zboru članstva.

Občinski odbor LDS se bo posvetil tudi kadrovskim krepitev znotraj stranke, predvsem pa tudi na terenu. Člani stranke naj bi najožje interese zadovoljevali že v lokalnem oziroma krajevnem odboru. Cilj stranke je zato povečati število članov in v vsaki krajevni skupnosti ustanoviti lokalni odbor ter kadrovati najsposobnejše ljudi, ki bodo uresničevali gospodarske in družbene razvojne cilje. Le tako bo zaživel tudi program stranke, pravijo v LDS.

na sliki: Andrej Božič

KRONIKA 113

Policija opozarja

ROPI V STANOVANJIH

V zadnjem času se policisti srečujejo s porastom nasilnih kaznivih dejanj na celotnem slovenskem področju.

Ropi v stanovanjih so pojavna oblika, ki jih v preteklosti nismo poznali, in so izvedeni na nič hudega sluteče ljudi v njihovih hišah ali stanovanjih, ponoči ali podnevi.

Izkušnje iz Posavja kažejo na blažje oblike nasilja pri ropih na domovih. Tako so bile evidentirane samo lažje oblike poškodb, ki so jih prizadejali roparji svojim žrtvam. Po številu ropov je pri nas izstopalo leto 1994, ko je bilo zabeleženih 12 primerov, raziskanost teh dejanj pa se že več let giblje okoli 80 odstotkov.

Zanimivi so načini, ki se jih poslužujejo storilci, da žrtve odprejo vrata. Največkrat so v nočnem času klicali na pomoč zaradi okvare vozila, potrebe po vodi ali kakšnem orodju. Roparji običajno vstopajo v hiše zamaskirani in s pretepanjem od žrtev izsilijo denar, kar pusti na njih telesne, psihične, kakor tudi materialne posledice. Upiranje šibkejših oseb roparjem pa ima lahko še hujše posledice. Le sodelovanje občanov s

policijo pomaga pri raziskovanju teh težkih dejanj, zato tudi v bodoče policija pričakuje pomoč pri raziskavi ropov in hkrati svetuje, kako se naj občani samozaščitno obnašajo. Le tako lahko preprečimo najhujše.

Zato svetujemo: večjih vsot denarja ne shranjujte doma, ampak v banki; pred vhodnimi vrati, kakor tudi na dvorišču, naj bo ustrezna razsvetljava, najbolj primerna je senzorska luč; na notranji strani vrat naj bo verižica, vrata pa odprite le toliko, kolikor dovoljuje zapeta verižica; preden odprete vrata, pogledajte skozi kukalo ali skozi okno, kdo zvoni, trka ali stoji pred vrati; priporočljiva je namestitvev domofonov; naj vas nikoli ne zavede, če vas išče mlajša oseba ali kakšna ženska, da bi odprli vrata; vrata odpirajte samo z nancem; o vseh sumljivih okoliščinah obveščajte policijo; alarmne naprave so zelo priporočljive, saj lahko z alarmom opozorite okolico na nasilneže v hiši ali njeni okolici; nikoli ne poskušajte sami prijeti roparja, zlasti če ste fizično šibkejši; stanovanjsko hišo ali stanovanje primerno zavarujte z dodatnimi ključavnicami, kovinskimi mrežami na oknih inp.; policijo pokličite tudi, če opazite kakršnokoli spremembo ali neupravičen poseg v vaš dom, sumljivo zadrževanje neznancev v bližini, če vam kdo grozi ali streže po življenju.

Vozniki ne marajo taksistov!

V prvih dveh mesecih letošnjega leta so policisti na območju UNZ Krško beležili upad števila vseh prometnih nesreč za 16 odstotkov. V 124 nesrečah je ena oseba umrla, osem oseb je bilo hudo, 23 pa lažje telesno poškodovanih. Zaskrbljujoč je podatek o skoraj 80-odstotnem porastu števila prometnih nesreč z udeležbo vinjenih voznikov. Alkohol kot sekundarni vzrok je bil ugotovljen v petini vseh prometnih nesreč, kar je krepko nad republiškim povprečjem (12 %).

Prav zaradi navedenih podatkov so policisti na območju Posavja kar dvakrat izvedli akcijo "NATAKAR! TAKSI PRO-SIM." Čeprav je bila akcija napovedana v nekaterih medijih, pa so rezultati zaskrbljujoči. Policisti so v prvi akciji ustavili 597 voznikov. S sodnikom za prekrške se jih bo srečalo 84, mandatno kaznen pa jih bo plačalo 78. Policisti so preizkusili z alkotestom 206 voznikov, 43 voznikov je bilo pod vplivom alkohola, kar je 9,4 % od ustavljenih voznikov motornih vozil, preizkus alkoholiziranosti pa je odklonilo 11 voznikov. Najvišja stopnja je bila 2,13 g/kg alkohola v izdihanem zraku, povprečna stopnja alkoholiziranosti pa 1,19 g/kg. Nedvomno pa je bila na prvem mestu po "vinjenosti" voznica osebnega avtomobila, ki so jo policisti uro pred pričetkom akcije ustavili in alkotest je pokazal 3,38 g/kg alkohola.

Stanje na tem področju se tudi čez teden dni ni bistveno spremenilo, saj so policisti ustavili 663 voznikov, od katerih se bo 58 srečalo s sodnikom za prekrške, 24 voznikov pa je plačalo mandatno kaznen. Od 195 voznikov, ki so jih policisti preizkusili z alkotestom, jih je kar 38 oziroma 7,8 odstotkov vozilo pod vplivom alkohola, 41 pa jih je preizkus odklonilo.

Povprečna stopnja alkoholiziranosti je bila 1,08 g/kg alkohola v izdihanem zraku, najvišja ugotovljena stopnja pa 2,80. Nedvomno je zanimiv voznik iz sevniške občine, ki je bil ustavljen v času akcije. Alkotest je pokazal 0,55, že naslednji dan pa je ponovno "napihal", in sicer 2,18 g/kg alkohola.

Uspeh krških policistov in kriminalistov:**ZASEŽENO OROŽJE IN EKSPLOZIVNA SREDSTVA**

EXTREMIST

računalniški program za vodenje akcije
Športnik leta
računalniška zasnova:
Tadej Avsec
podatke izbral:
Renato Zorko

Zagreb, 28. marec

Posamična kolesarska preizkušnja - kronometer: 3. mesto Dejan Žnideršič (st. mladinci), 3. mesto Gregor Kodrič (ml. mladinci).

Nika Jevnik in kolegi uspešni v Italiji

Na mednarodnem plavalnem četverboju, ki se je 9. aprila 1998 odvijal ob Gardskem jezeru v Italiji, je v reprezentanci Slovenije nastopilo kar 6 plavalcev in plavalcev iz krškega Celulozarja. V reprezentanci, ki je osvojila 2. mesto - za Italijo in pred Dansko ter Švico, je zopet blestela Nika Jevnik s tremi zmagami, še posebno v disciplini 50 m kravl, v kateri se je prvič spustila pod mejo 30 sekund, kar je pri starosti 11 let doslej uspelo le trem Slovenkam. Tudi ostali krški plavalci so bili uspešni: Nika Pribošič z dvema zmagama (50 m hrbtno, 100 mešano) in drugim mestom (50 prsno), drugo mesto je osvojila Petra Soldat (50 m hrbtno), s tretjimi mesti pa se vračajo Kriština Klemenčič (50 m delfin), Višnja Radivojevič (50 m hrbtno) in Rok Bizjak (50 m hrbtno).

Uspešni plavalci na velikonočnem mitingu

Na velikonočnem plavalnem turnirju v Celju, ki je bil tudi zadnje tekmovalje v zimski sezoni, so odlično nastopili krški plavalci. Najbolj zadovoljna se je domov vrnila Sara Hojski, ki je osvojila dve srebrni medalji (50 m kravl in 100 m mešano). Sara je drugo mesto osvojila tudi na 50 m hrbtno, a je bila zaradi napake diskvalificirana. S tretjim mestom je presenetil tudi Jaroslav Kovač (100 m hrbtno), z nekoliko grenkobe pa se bo Celja spominjala Nika Jevnik, ki so jo sodniki zaradi napake na startu diskvalificirali in ji vzeli zmago (100 m delfin) in tretje mesto (200 m). V tolažbo ji bo le srebrna medalja (100 m kravl). Z dvema četrtima, petim in sedmim mestom (50 m hrbtno, 50 m prsno, 100 m mešano in 50 kravl) se je izkazala Nina Andrijašević, šesta pa je bila tudi Vedrana Sember (50 m delfin). Dobro so plavali tudi ostali krški plavalci, ki so kar po vrsti popravljali svoje najboljše dosežke in s tem napovedali uspešno letno sezono.

Zagreb, 28. marec

Atletski miting Zrinjevac '98: 1. mesto Suzana Kos - skok ob palici, članice, 310 cm; 3. mesto Tina Vareško - skok ob palici, mladinke, 260 cm.

Novo mesto, 4. - 5. april

Na državnem prvenstvu v aktivnem šahu je bila med deklicami do 12 let najboljša Mirela Ahmatovič, Sanja Žnideršič pa je med deklicami do 14 let osvojila 2. mesto.

Nova Gorica 4. april

Državni ju-jitsu turnir: 1. mesto Vita Preskar in Sandi Hotko - duo sistem, mešani pari, mladinke/ci do 15 let; 1. mesto Vita Preskar in Maja Ferenčak - duo sistem, ženski pari, mladinke do 15 let; 1. mesto Vanja Preskar in Klemen Kranjčič - duo sistem, mešani pari; 1. mesto Anita Strgar in Mojca Škof - duo sistem, ženski pari, članice.

Luka in Maja ponovno na stopničkah DP

Na državnem prvenstvu, ki je potekalo v Novi Gorici, so med šestimi plesnimi pari PPK Lukec Krško največji uspeh dosegli najmlajši plesalci, ki so v ekipni razvrstitvi zasedli drugo mesto. Luka Vodlan in Maja Bromše pa sta zasedla odlično tretje mesto. Uspeh so dopolnili še Gregor Sotošek in Maja Omerzel (7. mesto), Tadej Drakulič in Katarina Račić (10. mesto) ter Simon Gorišek in Nastja Gr-

movšek (10. mesto). Klemen Škoberne in Staša Puntar sta med mladinci osvojila 21. mesto, v najtežji konkurenci pa je 19. mesto pripadlo Sebastjanu Vodlanu in Maši Šalamun, ki v letošnji sezoni prvič nastopata med starejšimi mladinci.

Petek najboljši po poteh kralja Nikole

Res redko se zgodi, da tekmovalca, ki skozi vsa etapo nosi rumeno majico, tudi v cilj pripelje kot prvi. Pa se je zgodilo. Rajko Petek, ki je na črnogorski dirki Po poteh kralja Nikole tekmoval za KD Savaprojekt, je s pomočjo ekipe zmagal na prvi in zadnji etapi, bil najboljši v seštevku gorskih ciljev in etap ter tako v močni mednarodni konkurenci slavil skupno zmago. Njegov uspeh je dopolnil še Sandi Šmerc s četrtem mestom. Ostali tekmovalci:

Ljubljana, 11. april

Otvoritveni atletski miting sezone '98 - zmage atletov AK Fit Brežice: Primož Kozmus - met kladiva mladinci, 62,64 m (nov mladinski državni rekord in dosežena norma za nastop na SP v Franciji); Silvija Jagič - met kladiva st. mladinci, 56,64 m; Kruno Herakovič - met kladiva ml. mladinci, 43,52 m; Simona Kozmus - met kladiva članice, 50,05 m.

Ljubljana, 11. april

Državno prvenstvo v streljanju z zračno puško za osnovne in srednje šole: 1. mesto ekipno OŠ Leskovec (549 krogov); posamično: 1. Pavlin (185), 2. Pacek (185), 3. Mustar (179); ekipno srednje šole: 3. SŠ Krško. Mladinsko DP v streljanju z zračno puško: 1. mesto ekipno SD Leskovec (Fridl, Zorič, Zupanc)

21. mesto Marko Baloh, 24. mesto Aleš Poljanšek, 32. mesto Gregor Zajc in 43. mesto Damjan Četrič, ki je bil tretji v razvrstitvi letičnih ciljev. Zadnji dan dirke je po posvetovanju s trenerjem odstopil Jože Puš. Že v naslednjih dneh čaka kolesarje Savaprojekta najtežja amaterska dirka v Italiji, kjer bodo branili slovenske barve.

Sprejem policistov športnikov

Načelnik Uprave za notranje zadeve in svetovalec vlade Rajmund Veber je priredil sprejem za policiste športnike, ki so na letošnjih državnih prvenstvih delavcev MNZ dosegli zavidljive uspehe. V judu je štiričlanska ekipa krške UNZ osvojila odlične uvrstitve in kar tri medalje: 2. mesto Zvonko Ivačič v kategoriji do 73 kg, 3. mesto Robert Javeršek v kategoriji do 60 kg in 3. mesto Bernard Močnik v kategoriji do 90 kg. V ekipni razvrstitvi je UNZ Krško s tako maloštevilno ekipo zasedla zelo dobro 6. mesto v konkurenci 12 ekip. Na državnem prvenstvu v samoobrambi so barve UNZ Krško branili Damir Urek, Duško Jevtič, Matej Močnik in Andrej Lisec. Oba para sta s svojima uvrstitvama prispevala k odličnemu 2. mestu v ekipni razvrstitvi. Uspehi so rezultat kakovostnega dela policistov pod vodstvom inštruktorja Mirana Grubenska, po besedah načelnika Veberja pa so tudi dobra vzpodbuda za aktivnosti v prihodnje.

Kolesarstvo

USPEŠEN ZAČETEK KD SAVAPROJEKT

Kolesarstvo, ki je v krški občini pomemben šport že več desetletij, je z načrtnim razvojem postal kar paradna športna disciplina. V Kolesarskem društvu Savaprojekt že nekaj let organizirano delajo z mladimi kolesarji, ki dosegajo visoke uvrstitve tako na domačih tekmovanjih kot gostovanjih v tujini. V zadnjih letih se je ob številnem podmladku uveljavila tudi odlična članska ekipa tekmovalcev, ki se je pred dnevi vrnila s šestdnevne dirke Po poteh kralja Nikole v Črni gori.

V kolesarskem društvu, ki ima 60 članov, aktivno trenira in tekmuje 25 kolesarjev, in sicer šest dečkov, devet mlajših mladincev, trije starejši mladinci, šest članov in članica Vesna Češek. Poudarek je predvsem na delu z mlajšimi kolesarji, ki naj bi že v začetku naslednjega tisočletja tvorili člansko ekipo, sestavljeno iz domačih tekmovalcev. Danes breme krškega Savaprojekta v članski konkurenci nosijo domači tekmovalci Damjan Četrtič, Marko Baloh, kapetan ekipe, ki je že drugo leto v Krškem, prav tako tudi Aleš Poljanšek in Andrej Gimpelj, ki bo v teh dneh slekel vojaško suknjo. V letošnji sezoni sta novincev v klubu Gregor Zajc, lani tekmovalci kranjske Save, in Jože Puš, ki je prišel iz Krke Novo mesto. Ekipo že drugo sezono uspešno vodi Gregor Puš.

Kolesarsko društvo svoje delo in razvoj gradi na profesionalni organiziranosti, kar je tudi pogoj za uspeh. Vodita ga direktorica Blanka Pleterski in tehnični vodja Nace Žnideršič, ki je kolesarstvu predan z dušo in srcem. Trenerji mlajših selekcij izhajajo iz domačih vrst, saj so vsi bivši tekmovalci Savaprojekta. Trudijo se Jože Zupanc, Damjan Grmšek in Tomaž Malik, ki v zadnjem času aktivno sodeluje s profesorico telesne vzgoje Metko Slobko, ki je zunanja strokovna sodelavka za delo z mlajšimi selekcijami. Omeniti velja še maserja Bojana Skuška ter mehanika Dušana Čučnika in Branka Podbrščka.

Klubska uprava in tekmovalci v letošnji sezoni načrtujejo čimveč "stopnič", še

predvsem na največjih tekmovanjih ter domačih dirkah za Veliko nagrado Savaprojekta in Kriteriju mesta Krško, ki bosta junija v Krškem. Še posebej si želijo, da bi tekmovalcu Četrtiču uspel preboj v državno reprezentanco v disciplinah na vedledromu, kar bi mu omogočilo tudi nastop na svetovnem prvenstvu. Starejši mladinci se bodo letos pomerili na dveh dirkah za svetovni pokal, kjer pričakujejo dobre uvrstitve in čim

manj padcev. Finančno breme vedno sloni na nekaterih sponzorjih, katerim se zahvaljujejo za izkazano pomoč, seveda pa še vedno pričakujejo večjo pomoč širše lokalne skupnosti.

Po odzivih okolja sodeč kolesarstvo še vedno ni reklamni potencial, ambasador krškega gospodarstva in politike, kar pa si v KD Savaprojekt že dlje časa želijo.

Članska ekipa KD Savaprojekt, ki se je pred dnevi udeležila mednarodne kolesarske dirke Po poteh kralja Nikole v Črni gori - stojijo od leve: Gregor Puš (trener), Rajko Petek, Jože Puš, Marko Baloh, Damjan Četrtič, Gregor Zajc, Aleš Poljanšek; čepijo: Sandi Šmerc, Damjan Grmšek (spremljevalec), Čučnik Dušan (mehanič). Foto: Bojan Lavrenčič

SPEEDWAY

NOVICE

Končno se je pričela nova speedway sezona tudi v Sloveniji, saj je april mesec prvih uradnih preizkušenj za slovenske voznike. Vse ure v fitnessu, namenjene telesni pripravljenosti, zbiranje novih in starih sponzorjev ter ure spomladanskih treningov se ob prvih nastopih seštejejo, temu pa je potrebno dodati še kanček športne sreče.

V hrvaškem Prelogu je bila 5. aprila prva mednarodna dirka sezone, na kateri je prepričljivo slavila ekipa AMTK Ljubljana, zadnje mesto pa je pripadlo Krčanom, kar je presenečenje in tudi razo-

čaranje za vnete krške navijače. Tudi odsotnost Izaka Šanteja in poškodovanega Denisa Štojsa ni opravičilo za zelo slabe nastope krških tekmovalcev. Rezultati: 1. mesto AMTK Ljubljana 51 točk (Šušteršič 14, Peterca 12, Dolinar 12, Pintar 10, Kolenko 3), 2. mesto ST Lendava 29 (Nagy 9, Bencze 8, Koren 7, Atila 5), 3. mesto SK Prelog 21 (Kušter 7, Feher 6, Žganec 4, Radič 4), 4. mesto AMD krško 17 (Lekše 10, Omerzel 4, Sajovec 2, Geršak 1).

Na velikonočno nedeljo je bila v Krškem prva dirka za državno prvenstvo za posa-

Športno strelstvo

STRELSKI KLUB KRUNO NA POTI USPEHOV

Športno strelstvo sodi med mirnejše športe, saj tu ni kričanja in divjanja navijačev, kot na primer pri nogometu, ni poškodb okončin, kot pri veliki večini drugih disciplin, a gre vseeno za nadvse naporen šport, pri katerem je potrebno doseči posebno skladnost moči telesa in duha. Zares uspejo lahko le psihološko izredno stabilne osebe s primerno razvitim mišičjem. Samo za ilustracijo naj omenimo, da mora med tekmovanjem moških v disciplini MK puška trojni položaj strelec v treh urah in 45 minutah dvigniti skoraj tono in pol teže in to pogostoma pri zelo visokih temperaturah, saj se tekmuje v glavnem poleti in na prostem, strelska obleka pa je zelo topla. Tako strelci na enem samem tekmovanju izgubijo po nekaj kilogramov telesne teže.

Strelski klub Kruno Brežice je bil ustanovljen 1965. leta, ko se je še imenoval Strelska družina IMV Brežice, saj je nastal ravno v tem nekdanjem brežiškem industrijskem obratu. Od leta 1993 je glavni pokrovitelj kluba znani brežiški prodajalec vozil, in sicer Opel Kruno. Kljub temu, da je klub stopil že v četrto desetletje delovanja, pa zares odmevne uspehe dosega šele zadnjih deset let, ko so se puškarskim pridružile še pištolske strelske sekcije. Leta 1990 se je na takratnem jugoslovanskem državnem prvenstvu v Sarajevu pojavil novinec Robert Kranjc iz Brežic in na svojem prvem velikem tekmovanju zasedel šesto mesto, že naslednje leto pa je v Zadru "pometael" z vso konkurenco in kot največje presenečenje prvenstva prišel na naslovnice športnih časopisov. Že istega leta so brežiški strelci dosegli še en državni naslov, saj so septembra 1991 v Rečici pri Laškem Robert Kranjc, Mirko Bele in Bojan Sotler z malokalibrsko pištolo proste izbire poskrbeli za novo presenečenje in v ekipnem tekmovanju ugnali celo ljubljansko Olimpijo, h kateri je po koncu sezone prestopil Robert Kranjc in zanjo tekmuje še danes.

Toda strelstvo se je v Brežicah zatem še bolj razmahnilo in sledili so novi uspehi. Poleti 1993 je članski državni naslov z MK pištolo proste izbire osvojil Mirko Bele, leto pozneje pa sta na najvišji stopnički državnega prvenstva stala kar dva njihova strelca. Peter Fridl je z no-

vim državnim rekordom zmagal z zračno puško med pionirji, Robert Ferenčak pa z zračno puško med mladinci. Leta 1995 je enak uspeh ponovila tudi mladinska ekipa v sestavi Robert Ferenčak, Aleksander Šinko in Aleksander Piškur, v stiku s slovenskim vrhom pa brežiški strelci ostajajo tudi danes.

Lani sicer niso osvojili nobenega novega državnega naslova, so pa razširili število selekcij in se vsepovsod uvrščali tik pod vrhom. Zato jim je ob koncu leta Strelska zveza Slovenije podelila priznanje za največji napredek med strelskimi organizacijami v Sloveniji. Danes v klubu pod vodstvom trenerja Ernesta Sečna in Roberta Kranjca z zračno puško trenirajo pionirji in mlajši mladinci, z zračno pištolo pa mlajši mladinci, mladinci in člani obeh spolov, člani pa še z MK pištolo proste izbire.

Vsem članom Strelskega kluba Kruno Brežice gotovo veliko pomeni novo strelišče, ki si ga s prostovoljnim delom urejajo v kletnih prostorih nekdanjega Doma JLA, saj so boljši delovni pogoji zelo pomemben dejavnik za nadaljevanje uspešnega dela. Žal pa skrb povzroča ve-

Jadranka Ajkovič in Vlado Sabadoš preizkušata novo strelišče.

dno težji materialni položaj, saj je proračunskega denarja vsako leto manj, stroški pa zaradi večjega števila sekcij in njihovih uspehov naraščajo. Zato se letos mladi strelci ravno iz tega razloga niso mogli udeležiti vseh tekmovanj, denarja pa ni niti za nakup novega orožja. Tako, na primer, z dvema zračnima pištoloma vadi kar šest strelcev in ker na večini tekmovanj vsi nastopajoči pištolarji streljajo hkrati, je jasno, da morajo po štirje Brežičani ostati doma.

tiskarna
GRAFIT
 VLADIMIR ABRAM s.p.
 DELAVSKA 6, 8281 SENOVO
 tel.: 0608/ 79-885

meznike. Nastopili so vsi najboljši slovenski vozniki speedwaya na čelu z obema profesionalcema Šantejem in Ferjanom, ki je opravičil vlogo favorita. Odlične voznje je pokazal tudi Gerhard Lekše. Rezultati: 1. Ferjan 25 točk, 2. Lekše 20, 3. Peterca 18, 4. Šantej 16, 5. Šušteršič 14, 6. Omerzel 13, 7. Pintar 12 itd.

Druga dirka za državno prvenstvo posameznikov je bila 19. aprila v Ljubljani, tretja pa bo čez teden dni v Lendavi. Nato bo sledila prekinitev zaradi pričetka kvalifikacij za svetovna prvenstva. V Krškem bo četrtfinalna dirka kvalifikacij

9. maja, ko se bodo pomerili tekmovalci iz osmih držav. Najboljših osem voznikov se bo uvrstilo v polfinalno dirko, ki bo 14. julija v Prelogu.

V Ljubljani bo 24. maja kvalifikacijska dirka za svetovno prvenstvo mladincev do 21. leta, na kateri veliko pričakujemo od našega državnega prvaka Mateja Ferjana, ki je imel v lanski sezoni v dirkah za svetovno prvenstvo veliko tekmovalne smole zaradi okvar z motorji. Letos ima tako zadnjo priložnost, da se uvrsti celo na zaključno finalno dirko, ki bo 2. avgusta v poljskem mestu Pila.

Izak Šantej je svoj ognjeni krst v poljski ligi doživel 5. aprila v dvoboju Slask Swietochlowice : Motor Lublin. Kljub zmagi gostov iz Lublina, na čelu z madžarskim voznikom Zoltanom Adorjanom, je Izak Šantej odlično vozil.

V svojih šestih nastopih je osvojil 15 točk, v finalni voznji najboljših dveh tekmovalcev obeh klubov pa je bil Šantej celo pred Adorjanom, toda počena zračnica mu je preprečila pot do odmevne zmage.

piše: Brane Busar

KANADSKI SLOVENCİ BODO NASTOPI NA ZDOLAH IN V KOSTANJEVICI

V času od 16. do 28. aprila 1998 bo po raznih krajih Slovenije gostovala Dramska skupina slovenskih izseljencev iz Kanade (Slovenski Narodni Dom Lipa Park, St. Catharines, Ontario, Kanada).

Gostovanje bo, kot prvo gostovanje kake dramske skupine naših izseljencev sploh, organizirala Slovenska izseljenska matica v sodelovanju s Turistično agencijo Boom in raznimi kulturnimi skupinami ter društvi v krajih, kjer bodo odigrali devet ponovitev veseloigre z naslovom Naročena zmešnjava.

V skupini sodelujejo tudi izseljenci z območja Posavja, in sicer Pavla Kunej, roj. Drenovec v vlogi županje, ki v Kanadi živi že 33 let, Stane Vrstovšek (Žuličev Slavko) iz Kostanjevice na Krki, (v Kanadi 41 let), Pavel Žugič iz Podbočja (v Kanadi 40 let), Elica Žugič, roj. Jurečič iz Velikega Mraševa (36 let) in Mary Vrhovšek, roj. Orešar iz Dobenega pri Brežicah (29 let).

Najprej bodo nastopili na Zdolah v organizaciji Kulturnega društva Obzorje in zdolskega turističnega društva, ki bo s tem začelo svoje tradicionalne prireditve ob Jurjevanju '98 (od 24. do 26. aprila) in krajevnem prazniku. V soboto dopoldne bodo gostje sodelovali v pobiranju jajc in sprevodu zelenega Jurija.

V Kostanjevici bodo zaigrali v tamkajšnjem kulturnem domu v soboto, 25. aprila. Za čim boljše počutje izseljencev in ogled tamkajšnjih znamenitosti bo poskrbel ravnatelj osnovne šole Matjaž Zajelšnik s sodelavci.

Naročena zmešnjava se dogaja pri Županovih in naši gostje obljublajo, da se jim boste nasmejali od srca...

NEVSAKDANJA OBZORJA S FOTOGRAFOM BLAZEM MIRTOM

Na slapu Bojanca

Dobila sva se na Senovem in to ob 7. uri zjutraj, na oblačno sredo. Tam sem predsedel v Blažev avto in začela se je pot v neznanu. Peljala sva se mimo Brezja na Dovškem, kasneje pa tudi mimo Kališevca in orjaške pipe pri Plahuti. Takoj sem pomislil na TV dopisnika Grajžla in Rovana in na njuno zgodbo o Kališevcu. Pa kaj, sem si mislil, saj je policaj z menoj! V Gornji Blanci sva zavila ob potoku Blanjščica proti Bohorju. Tam sva nadaljevala pot po makadamu do kmetije Požun.

Izstopila sva iz avta, Blaž se je preobul v planinske čevlje (zakaj le, saj mi je obljubil le kakšnih 15 minut sprehoda) in se oprtal z nahrbtnikom, stojalom in fotoaparatom. Pot se je začela ob Stranjskem potoku proti slapu, ki je menda tam na koncu in ima kar tri imena: Bojanca, Bojavnice ali Bojavnik. Na začetku je res kazalo le na kratek sprehod, ko sva potok opazovala s sprehajalne poti. Potem se je pot končala in spustila sva se do potoka

in tik ob njem nadaljevala vzpon. Seveda je bilo že prej kdaj pa kdaj potrebno preskočiti potok, a sem bil že ob prvem poskusu polovično uspešen, saj sem z eno nogo zajel mokro vodo. (Pa so mi rekli, da zaradi velikosti podplatov lahko hodim po vodi.) V redu, jaz sem imel mokro nogo, z Blažem pa je pri vsakem skoku z "skočila" še kakšnih 2.000 DEM vredna (nevodotesna!) oprema!

In kazati so se začeli že prvi biseri tega področja pod Bohorjem: majhni slapiči ali kaskade. Tu je bil že pravi prostor za Blaža, ki se je lotil dela. Z vso opremo vred se je odpravil na kamenje, oblečeno v drsečo mahovino sredi potoka, tam razstavil stojalo, nanj nastavil aparat in začelo se je delo umetnika na spolzkem terenu. Seveda nisem mogel kaj, da ga ne bi vprašal, če je že kdaj padel v vodo pri podobnih dejanjih. Povedal je, da se mu je to zgodilo pred kratkim, a ne na potoku, ampak med skalami. Razen, da je delno zvil stojalo in rahlo obdrnil

komolce, se njegovemu "ljubčku" Nikonu, ni zgodilo nič hujšega. Pravi, da če teh stvari ne bi počel in bi razmišljal le o nesreči, bi lahko ostal doma. Ja, pot je bila vedno težja, saj se je bilo potrebno vzpenjati tudi po spolzkih skalah, ponekod je za pomoč poskrbela tudi srbotina, za katero sva se lahko oprjela. Narava pa je postajala vedno bolj divja, le še Tarzan je manjkal. Tudi Jane žal ni

ZBOROVSKO PETJE

20 LET MePZ LISCA

Pevke in pevci Mešanega pevskega zbora Lisca iz Sevnice, ki jih veselje do petja družijo že 20 let, so se ob svojem jubileju predstavili s slavnostnim koncertom v domači kulturni dvorani. Ob zanimivem programu, ki ga je povezoval Pavle Ocepek, smo bila priča tudi bučnim aplavzom številnega občinstva, ki je s svojo udeležbo na najboljši način čestitalo zboru za njihovo dolgoletno prepevanje lepih slovenskih zborovskih pesmi.

Želja po ustanovitvi pevskega zbora je bila v tovarni Lisca že dolgoletna in ob moralni podpori šindikata je prišlo do ustanovitve MePZ Lisca, ki danes šteje 36 pevk in pevcev. Zbor je vse do desete obletnice vodil Jože Pfeifer, nato Romana Pernovšek in Franci Leben, leta 1991 pa je zbor prevzel zborovodja Stane Pe-

ček. Zbor je imel v teh letih skoraj dva tisoč ur vaj in 130 javnih nastopov, večkrat je sodeloval tudi na pevskem taboru v Šentvidu pri Stični, zadnjih deset let vsako leto,

udeležuje se vseh občinskih in posavskih pevskih revij, redno pa sodeluje z zbori iz Metlike, Šentjerneja, Šentvida pri Stični, Roža na Koroškem in Cerknega.

bilo, srečala pa sva kar nekaj močeradov in seveda še eno znamenitost tega neokrnjenega cveta narave - traktorsko gumo in kantico za olje. Blaž je opravljal še eno zadnjih fotografiranj, jaz pa sem se medtem odpravil za ušesom, ki je zaslutilo, da bi malo višje že lahko bil slap Bojanca. In res sem ga odkril, čeprav mi Blaž ni hotel povedati, kako blizu sva.

Namenila sva se še na skalo, ki sva jo prej opazovala z vznožja in tam mi je Blaž pokazal "polico", ki jo je poimenoval "orlovo gnezdo". Za konec odprave sva se povzpela še nad slap, na pravi kraški travnik, iz katerega gleda kamenje in trava zeleni v vrtačah. Kot se za pravega vodnika spodobi, je Blaž s sabo prinesel tudi malico. O apetitu pa ne bi izgubljal besed. Čakala naju je le še vrnitev do avta.

Tako, zgodba je končana, tule lahko vidite nekaj fotografij skozi moj objektiv, kakšne pa bodo njegove, si boste lahko ogledali na razstavi, ki jo bo pripravil jeseni. Med nami povedano, tudi sponzorjev se Blaž ne brani, saj takšna razstava stane precej denarja in če bi mu radi pomagali, se lahko obrnete kar na naše uredništvo.

Boštjan Colarič

Za svojo dušo: "Lažje delam na določeno temo, ko gre za razstavo. Imam ogromno idej (norih), ki bi jih rad izkoristil. Zelo rad eksperimentiram s svetlobo, kjer ni meja."

O ciljih pri fotografiranju: "Narava mi je zelo pri srcu. Želim se preizkusiti na vseh področjih fotografije. V bližnji prihodnosti bodo to portreti."

O fotografijah: "Ne maram ljudi, ki so pri fotografiji kot tudi v vsakdanjem življenju egoisti. Cenim delovne ljudi, ki se posvetijo temu delu. Od Posavcev, koliko jih poznam, se mi zdi zelo dober in zavzet in tudi eden od ljudi, ki ob tem uživajo brez komercialnih teženj, brežiški fotograf Hrvoje Oršanič."

O uspehi fotografiji: "Nekatere fotografije so ti všeč le en dan, ko jo npr. pogledaš naslednji dan, ti je že manj všeč in najdeš na njej kakšno stvar, ki ti ni všeč. Uspela fotografija pa je tista, ki ti je všeč vsak dan."

Blaž Mirt se je rodil 7. aprila leta 1970. Doma je iz Malega Kamna pri Senovem. Zaposlen je pri UNZ - ju, dela pa kot policaj na mejnem prehodu. Ob delu še študira in sicer končuje višjo upravno šolo. S svojim fotografskim znanjem se je javnosti prvič predstavil na razstavi na brestaniškem gradu. Potem je razstavo preselil še v Strunjan in Dolenjske Toplice. Tisti, ki ste to priložnost zamudili, se lahko zapeljete do Rogaške Slatine v hotel Donat, kjer bo razstava odprta od 24. aprila do 18. maja.

mladi pišejo

NASMEH MOJE MAME JE SREČA CELE DRUŽINE

Tako se je glasil naslov projekta na zredni stopnji. Trajal je en teden. Učenci so pekli pecivo pod vodstvom slaščičarja, pripravljali razstavo ročnih del in starin, brali zgodbe o družinah, se pogovarjali o delu vsakega družinskega člana, izdelali glasilo, čestitke, darila - lepe broške iz usnja, pripravili likovno razstavo, pisali spise o družini, pripravljali program za zaključek projekta. Na zaključek so povabili svojo družino. Nasmeš mame je res sreča cele družine.

Katja, Tadeja,
OŠ Dobova

PRIJETNO PRESENEČENJE

Z mojo družino smo se odpravili na smučanje na Kravec. Bivali smo v koči. Vse je bilo super: hrana, vreme in smučanje. Zvečer nam je v restavraciji prepevala Sendi. Večer je bil nepozaben.

Še večje presenečenje pa me je čakalo naslednji dan. Na smučišču se je prikazal skakalec Primož Peterka. Ampak ni bil sam. Zvesto ga je spremljala njegova Re-

MLADI DOPIŠNIKI

nata. Moja sestra je od presenečenja pristala v snegu na zadnji plati.

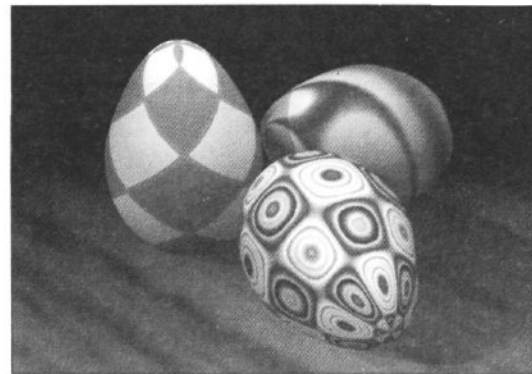
Anja Molan,
OŠ Dobova

BARVANJE PIRHOV

V mesecu marcu smo imeli kulturni dan. S kombijem smo se odpeljali v Podsredo. Dobili smo pisala in čebelji vosek ter začeli z delom. Na jajca smo nanašali vzorce. Ko smo končali, smo jih položili v rdečo obarvano vodo. Nato smo nadaljevali z okraševanjem in jih položili še v črno vodo. Med barvanjem smo si ogledali razstavo butaric. Vodič nam je raz-

ložil, kako se naredijo in čemu so namenjene. Videli smo tudi lesen kelih in mlin. Butarice imenujemo tudi potica. Po opravljenem delu smo se s pirhi odpravili v šolo, kjer bomo pripravili razstavo.

Jože Bogolin,
OŠ Koprivnica

ONESNAŽEVANJE NARAVE

Zjutraj, ko sem se zbudila, sem pod oknom zaslišala ptičje petje. Še vsa zaspana sem vstala, se odpravila v kopalnico in se umila. Potem sem odšla v kuhinjo. Pogledala sem skozi okno. Narava je bila prečudovita. Travniki so bili cvetoči, drevesno listje se je majalo ob pihanju nežnega vetra, na nebu pa je že žarelo sonce. Krasen sobotni dan. Odločila sem

JOJ! BRATEC JE V MOJI SOBI

ZAKAJ SEM VČASIH KRAVA?

Zakaj sem včasih krava, koza ali smotka? Nihče mi nikoli ne odgovori! Muuu! Beee! Uh! Naj vam kar povem: sama sem morala najti odgovor na to vprašanje - v praksi, kot se temu reče. Včasih namen izrečene žaljivke sploh ni slab in ponavadi ga starši »narobe razumejo«. Seveda pa je to tudi eden najpogostejših in zelo primernih (ha,ha.) vzrokov za prepir, zabavo, počen avtomobilček... Tista majhna, nebogljen besedica (ponavadi sestavljena iz nekaj črk, pa vneti in razdraži še tako mirnega človeka: Koza! Neumnež! Krava! Konj! Opica! Dihur! Zajklja! Bolha!

Da bi prekinili zmerjanje in nam pokvarili užitek, starši ponavadi začnejo s takim stavkom: »Kdor je pametnejši, odneha...« Pha! Mislite si! To sploh ne zaleže, vsaj ne za dolgo. Torej, vzela sem

si čas in spretno zapisovala najin pogovor z Žigo, nekaj »sladkorčkov« sem si sproti zapomnila. Ampak, glej, bila sem presenečena! Veliko besed mi je ušlo, sem jih preslišala, ali pa jih enostavno nisem zapisala!? Kako je to mogoče? Odkrila sem nekaj presenetljivega.. (Kdo pravi, da ne bi bila dober agent FBI?) Na veliko besed in žaljivk smo preprosto navajeni, kar preslišimo jih v pogovoru, zato vedno iščemo nove, sočne in zabavne primerjave. Zvenelo bo smešno, ampak stopila sem k bratcu in ga enostavno vprašala:

»Ej, Žiga. Zakaj me včasih pokličeš, no, na primer, mušja palačinka?«
»Ne vem,« je bil v zadregi. »Najbrž zato, ker te tako razjezi. Kakšno čudno vprašanje je pravzaprav to, kokoška?«
»Nehaj, Zopet si me grdo poklical! Zakaj?«

»Špela, nehaj mi težiti! Že v šoli me sprašujejo, koliko nog ima deset krav, kako naj potemvem? Misliš, da sem Einstein?«
»Oprosti, samo razmišljam... No, pa povej, zakaj tvoj sošolec Marko kliče svojo sestro belouška, ti pa se zraven vedno tako privoščljivo režiš?«

»Ja, to je pa zato, ker je tamala čisto blond. Pa še tako bleda je... To je po moje super šaljivka!«

»Ampak, zakaj sem potem jaz - mušja palačinka?«

»Ah, Špela, pusti me že na miru. Ali ne vidiš, da se je zgodila katastrofa v moji sobi, smotka?«

»Kakšna katastrofa neki, saj imaš dokaj pospravljeno sobo, petelinček!«

»Špela, opozarjam te, ne zafrkavaj. Ne vidiš, da mi je papirnati avionček padel za posteljo?«

»Joj, to je pa res katastrofa, najbrž bodo zvečer pri dnevniku poročali o tem. Mar boš zaradi tega še celo popoldne cvilil kot mlad pujsek?«

»Špela, hočeš, da ti zravnam nos?«

»Ne, je že v redu. Zdaj nimam časa za zabavo, mogoče bom pozneje bolj razpoložena. Pa, pa, dinozavrski hot-dog!«

se, da bom odšla na pohod. Poklicala sem prijateljice in jim predlagala izlet. Bile so navdušene nad mojim predlogom. Napolnile smo si nahrbtnike in odšle.

Odpravile smo se na bližnjo vzpetino Lisco. Hodile smo mimo cest, gozdov in zanimivih vikendov. Ko smo prišle do nekega potoka, smo srečale skupino izletnikov, ki so sedeli na hladu in malicali. Pogled se mi je ustavil na fantu, ki je, kot da je to nekaj povsem normalnega, odvrgl smeti v gozd. V grmu se je znašla prazna pločevinka, polivinilasta vrečka ter papir, v katerega je bil še malo prej zavit sendvič. Stopila sem k njemu in mu rekla, naj pospravi smeti, ki jih je vrgl. A fant se za moje besede še zmenil ni. Vprašala sem ga, ali nič ne skrbi za zdravo okolje, za lepo, čisto naravo. Fantov odgovor je bil: "Kaj je tamala? Kaj te briga? Spelji se!" Jezna sem pobrala smeti iz grma, jih spravila v nahrbtnik in mu zabrusila: "Če bi bili vsi takšni kot ti, bi se kopali v smeteh in umazanih. Pacek si, da veš!"

Ko smo prišle na Lisco, smo se zabavale, potem pa je bil čas, da se odpravimo domov. Vse smeti, ki smo jih imele, smo spravile v nahrbtnik. Zaradi dogodka, ki se nam je pripetil na poti, sem še doma dolgo razmišljala o tem, kaj delamo ljudje z naravo.

Lucija Novšak,
OŠ Savo Kladnik, Sevnica

piše Maruša, riše Miloš

Ja, ja, bilo je zanimivo. Izvedela nisem sicer nič pretresljivo novega, ampak kamen se mi je odvalil od srca, saj sem se prepričala, da pri hiši še vedno jaz najboljše vrtim jeziček... Super, ne? Naj vsaj malo uživam v tem, dokler traja. Adijo, kengurujčki!

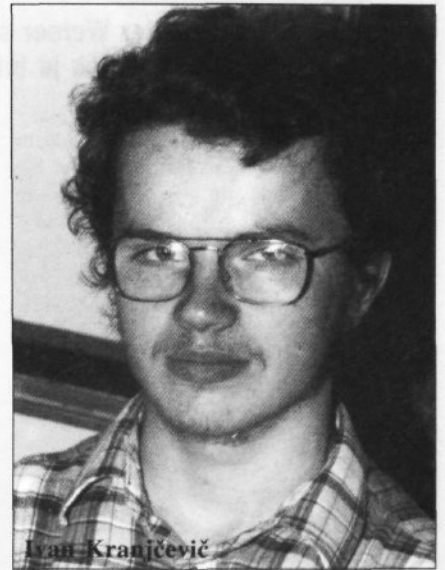

KRANJČEVIČ REGIJSKI ZMAGOVALEC

Učenci srednje šole Krško so se udeležili regijskega tekmovanja elektro in strojnih šol, ki je potekalo po različnih krajih Slovenije. Odlično se je odrezal Ivan Kranjčevič, učenec 4. letnika strojne tehnične šole, ki je v Trbovljah osvojil 1. mesto iz področja mehanike v konkurenci sedmih slovenskih šol, ter se tako uvrstil na državno prvenstvo, ki bo 22. aprila.

Omenimo tudi to, da so se tokrat prvič pokazale posledice obnove krškega mostu, saj je bil Ivan pred srednjo šolo dogovorjen s svojo učiteljico, ki naj bi ga peljala v Trbovlje, a je zaradi gneče na mostu zamudil. Učiteljica se je odpeljala, Ivan pa se je s svojim avtom odpravil v Trbovlje, kjer je za 15 minut zamudil tekmovanje, a vseeno zmagal.

(BOCO)

MLADI ČEBELARJI SOTEKMOVALI

Na OŠ Raka so v sklopu praznovanja 50-letnice domačega čebelarskega društva organizirali Posavsko srečanje in tekmovanje mladih čebelarjev, ki so se ga udeležili številni ljubitelji čebel in medu.

Rezultati - nižja skupina: 1. mesto Krško 40 točk (Matjaž Kužnar in Anja Urbanič), 2. mesto Radeče 38 (Jernej Klanšek, Kristjan Erman), 3. mesto Leskovec 36 (Anže Molan, Jan Špan), 4. mesto Bo-

štanj 34 (Gašper Karlovšek, Jure Liseč), 5. mesto Koprivnica 33 (Žiga Pečovnik, Zoran Pertinak); srednja skupina: 1. mesto Radeče 61 (Lovro in Katarina Lipovšek), 2. mesto Brežice 58 (Andreja Kos, Tomaž Ferenčak), 2. mesto Šentjanž 58 (Milan Umek), 3. mesto Krško 56 (Rafko Molan, Matija Šoba), 4. mesto Koprivnica 52 (Franci Koren, Natalija Pertinak), 5. mesto Leskovec 51 (Tone Pirnar, Matic Žvar) itd.

INSTALACIJE PEČARIČ

montaža strojnih instalacij

MDB 8, 8273 LESKOVEC

tel.: 0608/21-348, fax: 0608/21-402

»THE REAL THING«

Andrej Sotelšek in Walter Werner sta septembra lani preplezala smer The Shield (A3+, 5.10) v tisočmeterski steni El Capitana. Ta dosežek je bil eden najboljših tovrstnih vzponov slovenskih alpinistov v letu 1997.

Pol sedmih zjutraj. V dolini je še noč, tukaj, na višini 2000m pa so stvari malo drugačne. Sedemsto metrov nad tlemi, v viseči postelji »stisneva« vsak en powerbar, malo suhega sadja, vode in to je vse do večera. Pogledam navzgor in prevzame me nelagodje. Petdeset metrov po bakrenih glavicah, ki niso večje od povprečnega gumba in so s kladivom »razmazane« v naravne razčlembе v skali. Spomnim se pa plezalca nad nama, ki je prejšnji dan na podobni »zadevi« padel 30 m. K sreči brez posledic, saj je stena popolnoma gladka in previsna.

Ideja preplezati steno El Capitana se ni rodila čez noč. Na začetku svoje plezalne kariere sem občudoval fotografije v plezalnih revijah in bil prepričan, da je ta šport za nadljudi. Z leti pa mi je stvar postajala bližja in rekel sem si: »Fant, to pa je za probat!« Končna odločitev pa je padla približno leto nazaj, ko sva z Sandro neke deževne sobote listala revijo Climbing. V San Francisco sva prispela 5.9.97, kjer sta naju že čakala prijatelja Andrej Grmovšek in Igor Čorko. Kar dobro sta prečesala plezališča držav Wyoming, Idaho in Colorado, kjer sta tudi kupila avto. Grand Prix 78 se je imenoval naš nami

Pontiac in skupaj z je tehtal okrogle tri tone. Prava mrcina zaborih 1000\$.

Še isti večer smo šli v bližnje Yosemite. Prvo

noč v skalni votlini smo kar mirno prespali. K sreči nismo vedeli, da tod okoli tavajo medvedi. Šele ko so nekaj noči pozneje razdejali smeti pred našim šotorom, smo začeli verjeti, da res niso preveč nevarni. V Yosemiteih je granit. To pomeni, da so skale v glavnem zelo gladke, plezati je možno večinoma le po počeh, ki nastajajo s prelomi skalnih blokov. V te poče potem plezalci gvo-

zdijo prste, dlani, pesti, noge, telo, odvisno od dimenzije poče. Podobnih zadev (vsaj tako težkih) v Evropi skoraj ni, tako da smo se kar nekaj tednov privajali na nov način plezanja. Varovanje pa je »čisto«, kar pomeni, da sproti v poč zatikaš zatiče, metulje in podobne pripomočke, ki jih pozneje tudi vzameš ven.

Seveda je tu nekoliko več strahu zaradi slabšega varovanja, saj pet in večmeterski padci niso izjema. El Capitan (med plezalci El Cap) je brez dvoma stena št. 1 v svetu, vsaj kar se tiče tehničnega plezanja. To je tudi razlog, da je camp Sunny Side vedno poln plezalcev z vsega sveta in tam sploh ni nikoli dolgčas. Sandra zbolí in tako nekaj časa odlašava vstop v Salathe, eno izmed velikih klasik v steni. V tem času spoznam tudi Tirolca Walterja Wernerja, ki prav tako išče soplezalca za El Cap. Walter je med drugim že osvojil dva osemtisočaka v Himalaji in preplezal nekaj smeri desete stopnje. Dogovoriva se za preizkušnjo v eni lažjih, vendar daljših smeri v omenjeni steni.

Vstopiva že pred svitom, saj želiva na vrh priti še isti dan. V smeri sva zelo hitra in vse kaže, da nama bo uspelo. Potem pa v enem težjih raztežajev Walter zaide in ta napaka naju stane dve uri. Tri raztežaje (dolžine vrvi) pod vrhom naju ulovi noč. Dogovoriva se da bom sam plezal kot prvi s čelno baterijo, on pa bo kot drugi nosil opremo. Seveda je plezanje ponoči težko in tudi nevarno, vendar malo pred polnočjo srečno prideva iz stene. Sestop pa je tudi posebna zgodba zase, saj je dolg kar 13 km in traja do treh zjutraj. To bi ne bila posebna reč, če ne bi ob poti večkrat naletela na medvedje stopinje in poslušala lomastenja v gozdu. Ponovno ostane tolažba: zgodba o prijaznih grizljivih. Sandro bolezen kar precej oslabi in tako se z Walterjem dogovoriva še za eno smer v El Capu. Najprej razmišljava o smeri Salathe, vendar bi bila v dveh dneh plezanja čez, oba pa si želiva pravi »big wall«; se pravi vsaj štiri dni v steni, s transportno vrečo, visečo posteljo... Kar bo, pa bo; odločiva se za smer Shield.

Prvi dan napneva vrvi v spodnjih nekaj raztežajih in poizkušava spraviti čim več vode in opreme kar se da visoko. Zvečer se spustiva v vznožje stene, vrvi pa ostanejo fiksirane za naslednji dan.

Dne 22.09. končno stopiva v steno z mešanimi občutki. Mene je malo strah; Walter je zmeden, vendar odločen. To je vendar to! Mar nisva o tem sanjala že leta? Transportna vreča je silno težka. Če ne potegnava oba istočasno, se sploh ne premakne. V njej je 50 kg opreme, vode in

nekaj malega hrane. Ob takšnem plezanju na soncu in vetru je dehidracija zelo velika in vsak spi je štiri litre vode na dan. V steni pa bova vsaj štiri dni.

Praden naju ujame noč, napeljeva še dva raztežaja. Do vrha pa jih je še dvajset! In največ pet na dan! Na viseči postelji se da presenetljivo dobro spati. Ta dan imava še polico, kjer lahko eden celo čepi in spravi »tisto zadevo« v papirnat »škrnicelj« oziroma platenko. Pod nama so pač ljudje in zelo nečloveško, pa tudi neprijetno bi bilo za onega spodaj, če bi ga zadel takle smrdeč izstrelek.

Smer postaja vse bolj onstran vertikale. Ko Walter spusti transportno vrečo, zaniha daleč od stene in šele takrat vidim, kako zelo previsna je. Tudi težave se stopnjujejo. Razen na vmesnih varovališčih ni v steni skoraj nič in za 40 metrov porabim večših tudi štiri ure. Uporabljam majhne kline, zatiče, bakrene glavice, vse, kar omogoča napredovanje. Menjaje se v vodstvu se počasi približujeva robu stene s hitrostjo petih raztežajev na dan. Transportna vreča je iz dneva v dan lažja, na žalost tudi zaloge vode. Pozno popoldne piha močan zahodnik in krepko meša vrvi.

Nad nama je naveza, ki jo počasi dohitevava. Naenkrat nekaj silno zaropota. Vodilni v navezi nad nama je padel 30 metrov in tako populil zajeten šop opreme, ki je med padcem udarjala ob steno. Malo pozneje maha, da je vse O.K. in zakriči: »Shit happens«. Po treh dneh plezanja in visenja v pasu prvič stojiva na polici. Stojiva! In jutri priplezava na vrh, če bo vse posreči! Sončni zahod ne obeta nič dobrega. Ponoči prične celo deževati. K sreči sva na polici in preseliva se pod posteljo. Tokrat nama bo streha. Kljub dežju naslednji dan priplezava iz stene in ravno na vrhu dohitiva Američana.

»That's it,« se dere oni, ki je imel padalske vaje, »the real thing!« Na vrhu stene sva, 1000 m visoke stene El Capa. Smejeva se kljub dežju, ki nama moči vrvi in so precej težje. Loviva ravnotežje korakov v horizontali in imava občutek, da se ponovno učiva hoditi.

Za pomoč pri odpravi se Andrej Sotelšek iskreno zahvaljuje: Api Avstrija, Avto center Radanovič, Dia Klemenc, Dynamic, IBE, Jb Avto Puntar, MAP Trade Sl.Bistrica, Matkonerg Brežice, Občina Krško, Profit, Savaprojekt Krško, SKB Krško, T.E.E.R.R.A. Sport Maribor, T&T - AOP Servis Krško, Telekom Krško, TE Šoštanj, Zavarovalnica Triglav Krško.

Turistično hortikulturno društvo in
Krajevna skupnost Zdole

Vabita ob prazniku krajevne skupnosti na tradicionalne prireditve

JURJEVANJE NA ZDOLAH

petek, 24.4.1998

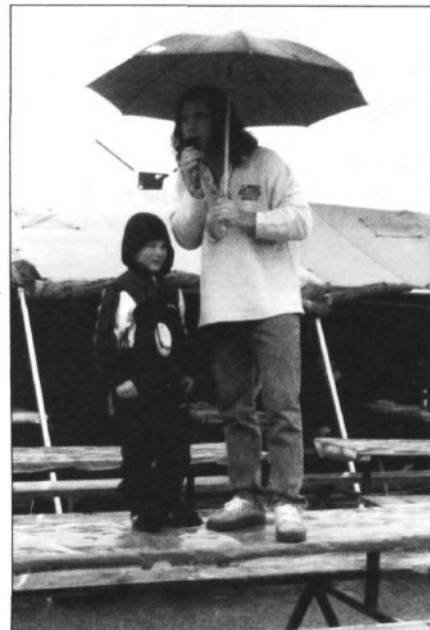
- ob 18.30 uri: Slavnostna seja Sveta KS Zdole
- ob 20. uri v kulturnem domu: Gostovanje dramske skupine Lipa Park iz Kanade z veseloigrro Naročena zmešnjava

sobota, 25.4.1998

- od 10. ure: Zeleni Jurij s spremstvom pobira jajca in klobase po vaseh
- ob 18. uri: Zaključek pobiranja pri gostilni Tišler na Zdolah

nedelja, 26.4.1998

- ob 5. uri: budnica Pihalnega orkestra Kostanjevica, kurjenje kresa in pečenje cvrtja, ki ga do 10. ure nudijo vaščanom in obiskovalcem
- od 8. do 13. ure: nastopi glasbenih, pevskih, plesnih in drugih kulturno-zabavnih skupin (40x band, ljudski harmonikarji in pevci, folklorna skupina Svoboda Senovo, Mladi harmonikarji Tonija Sotoška, MePZ Svoboda Brestanica, citrarska skupina
- od 13. do 15. ure: igrajo Jernej Kolar in Bizeljski muzikantje
- od 16. ure dalje: zabava z ansambлом ZASAVCI
- od 18. do 19. ure: razglasitev zmagovalcev v ocenjevanju za NAJ JAJCE '97.

Vili Resnik je na lanskem Jurjevanju do-
dobra ogrel obiskovalce, Zdolani pa pra-
vijo, da je prav pri njih dobil pogum in
zalet za zmago na izboru za udeležbo na
Evrosongu '98...

obzornikova oglaševalska mreža

tel./fax: 0608 81 709

AXA 1995

GLEJTE OGLAŠUJTE
KANAL

CATV NHM Sevnica

7.000 potencialnih gledalcev

AVTOSEJEM
KRŠKO

CKŽ 137, telefon: 22-612

Komisijska prodaja, posredovanje
pri prodaji, borza dostavnih,
tovarnih ter kombiniranih vozil

ponedeljek - sreda: od 8.00 do 12.00
in od 14.00 do 18.00, petek: od 8.00 do 13.00,
v četrtek in soboto - zaprto
v nedeljo: avtomobilski sejem od 8.00 do 13.00

R
96,7 Mhz
105,4 Mhz
SEVNICA

NHM 14, 8290 Sevnica
tel.: (0608) 41-004, 41-315

M bar

Metka Kociper s.p.
RAKA 22, 8274 RAKA

tel.: 0608/75-353, mob.: 041/705-936

v sklopu vulkanizerstva Unetič

DS
Demokrati Slovenije
Demokrati Slovenije

Občinski zbor Krško

Radio Krka
106.6 MHz

Radio Krka
106.6 MHz

Radio Krka
106.6 MHz

KaM v PoSAVjU? ----->

KRMELJ

1. maj ob 9. uri: Pohod na Kamenško - org. DKŠD Krmelj

BOŠTANJ

15. maj: otvoritev razstave in predstavitve knjige o Boštanju

22. maj: razstava skulptur in obeliskov Rudija Stoparja

SEVNICA

1. maj: Prvomajski pohod na Lisca - org. PD Lisca Sevnica-Krško

16. maj, ob 19. uri, kulturna dvorana: revija pevskih zborov občine Sevnica

22. maj, ob 21. uri, grajski atrij: "Pomlad je čudež" - modna revija srednje

šole s kulturnim programom in razstavo izdelkov

23. maj, ob 8. uri: občinsko mladinsko gasilsko tekmovanje in avtorally Blanca - Poklek - Trnovec - Zabukovje

23. maj, ob 19. uri, kulturna dvorana: revija odraslih pevskih zborov - Pesem Posavja'98

24. maj, ob 9. uri, glavni trg: kolesarski maraton

KRŠKO

22. april, ob 19. uri, Avla v KD: razstava Društva ljubiteljev fotografije na "Temo zemlja"

BREŽICE

23. april, dvorana prosvetnega doma:

Znamo tudi drugače - GŠ Brežice

23. april, ob 18. uri, občinska knjižnica: pogovor s pesnikom in ornitologom Iztokom Geisterjem

9. in 10. maj: revija odraslih zborov občine Brežice

16. maj, Viteška dvorana Posavskega muzeja: koncert vokalne skupine Solzice

KAPELE

9. maj, ob 20. uri, farna cerkev: orgelski koncert

PRILIPE

25. april: državno prvenstvo v motokrosu

ZPM-KRŠKO ORGANIZIRA
organizira med prvomajskimi počitnicami

ROCK KONCERT

2. maj, ob 20. uri, Dom svobode Brestanica
nastopajo: **TUNKE in HUDOBNI VOLK**

in **POHOD NA BOHOR** 28. april

* Informacije: za koncert Bojan Cizel (71-480), Vida Ban (32-432, 77-339)
ter za pohod Dušan Vodlan (041/663-058)

SIDRO

STIHL®
NAJ DELO POSTANE UŽITEK

8270 KRŠKO, HOČEVARJEV TRG 5
tel./fax: 0608/21-359

Delovni čas:
vsak delavnik od 18⁰⁰-16⁰⁰,
sobote od 8⁰⁰-12⁰⁰

AKCIJSKA PRODAJA POMLAD 98

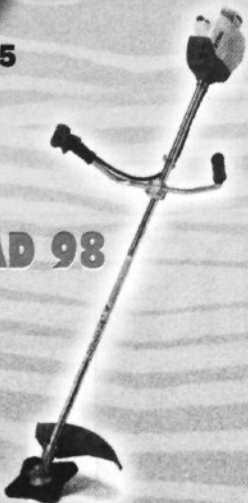
Od 20. aprila do 31. maja 1998

pri nakupu motorne kose

FS 36, FS 44, FS 44R ali FS 80,

prejme vsak kupec darilni paket STIHL.

POOBLAŠČENI PRODAJALEC IN SERVISER IZDELKOV STIHL®

POMOČ RDEČEGA KRIŽA PRIZADETIM OB POTRESU

Rdeči križ Slovenije je pričel z akcijo za prizadete ob potresu. Denarne prispevke lahko nakažete na ŽR 50101-678-51579, pod šifro 4009, s pripisom za "Tolminsko".

Prav tako naprošajo vse, ki želijo darovati gradbeni material oz. material za obnovo poškodovanih domov, naj se oglasijo na območnih organizacijah Rdečega križa.

Za pomoč se vsem darovalcem že vnaprej zahvaljujejo.

MALI OGLASI

Prodajam vinograd v okolici Senovega.
Tel.: 71-571.

Inštruiram angleški jezik za osnovne in srednje šole. Cena: 90 min/1.500 SIT.
Tel.: 62-602 (Rajka, po 17. uri).

Duo Fantasy izvaja kvalitetno glasbo za poroke in druge zabave. Tel.: 0608/22-267.

Ni nevarnosti, da bi cene podivjale. Mi smo jih vklenili.

Velika zaključna prireditve z žrebanjem kupa nagrad pred nakupovalnim centrom Mercator v Krškem

v petek, 24. aprila 1998 od 12. ure naprej

■ ansambel 12. nasprotje	■ bogata gostinska ponudba
■ harmonikaši Tonija Sotoška	■ razstava in prodaja
■ plesna skupina Santana	■ male kmetijske mehanizacije
■ folklorna skupina Svoboda, Senovo	■ vrsta pokušin
■ pevka Jasmina	■ kolo sreče
■ čarodej Rado	■ presenečenja in še in še...

Panike nobene - **Trajno nizke cene.**

Mercator

posavski OBZORNİK

Športnim društvom, krajevnim, vaškim in drugim nogometnim ekipam iz Posavja!

Vabimo vas na

1. NOGOMETNI TURNIR ZA POKAL POSAVSKEGA OBZORNIKA

ki bo potekal v soboto, 9. maja 1998, od 9. ure dalje v Športnem centru ŠD Dolenja vas v Spodnjem Starem gradu.

Najave:

Ekipe naj obvezno najavijo svojo udeležbo (ime ekipe, kraj, naslov in telefon kapetana) najkasneje do torka, 5. maja 1998, in sicer:

- vsak dan od 9. do 13. ure na uredništvu Posavskega obzornika
- vsak dan od 16. do 22. ure v Športnem centru Spodnji Stari grad

Nagrade:

1. mesto: veliki prehodni pokal Posavskega obzornika, pokal za prvo mesto, praktična nagrada
2. mesto: pokal za drugo mesto, praktična nagrada
3. mesto: pokal za tretje mesto, praktična nagrada

Vse sodelujoče ekipe bodo prejele posebna priznanja, skupinske fotografije najboljših treh ekip pa bodo objavljene v majski številki Posavskega obzornika, v kateri bomo poročali o prireditvi.

ZMAGAJTE NA DAN ZMAGE!

S POSAVSKIM OBZORNIKOM

OBZORNİK

NCI
BREŽICE

INTERMARKET

Več trgovin lahko ponudi veliko,

MI NUDIMO VSE!